

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-130-04

Druk nr 3189
Warszawa, 17 sierpnia 2004 r.

Pan
Józef Oleksy
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o rejestracji i ochronie nazw produktów rolnych i artykułów spożywczych oraz o zmianie innych ustaw wraz z projektami podstawowych aktów wykonawczych.

W związku z faktem, że projektowana ustawa ma na celu ułatwienie wykonania Prawa Unii Europejskiej, uprzejmię proszę o skierowanie jej do Komisji do Spraw Unii Europejskiej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmię informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Wz. Wiceprezes Rady Ministrów
(-)Izabela Jaruga-Nowacka

Ustawa
z dnia
o rejestracji i ochronie nazw produktów rolnych i artykułów spożywczych
oraz o zmianie innych ustaw¹⁾

Rozdział 1
Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa reguluje:

1) zadania oraz właściwość organów w zakresie oceny wniosków o rejestrację nazw pochodzenia, oznaczeń geograficznych i nazw o szczególnym charakterze produktów rolnych i artykułów spożywczych określone w:

a) rozporządzeniu Rady nr 2081/92/EWG z dnia 14 lipca 1992 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i oznaczeń pochodzenia produktów rolnych i artykułów żywnościowych (Dz.Urz. WE L 208 z 24.07.1992, z późn. zm.),

b) rozporządzeniu Komisji nr 2037/93/EWG z dnia 27 lipca 1993 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady nr 2081/92/EWG w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i oznaczeń pochodzenia produktów rolnych i artykułów żywnościowych (Dz.Urz. WE L 185 z 28.07.1993),

c) rozporządzeniu Rady nr 2082/92/EWG z dnia 14 lipca 1992 r. w sprawie świadectw o szczególnym charakterze dla produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.Urz. WE L 208 z 24.07.1992, z późn. zm.),

d) rozporządzeniu Komisji nr 1848/93/EWG z dnia 9 lipca 1993 r. ustanawiającym szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady nr 2082/92/EWG w sprawie świadectw o szczególnym charakterze dla produktów rolnych i artykułów żywnościowych (Dz.Urz. WE L 168 z 10.07.1993);

2) warunki tymczasowej ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nazw pochodzenia, oznaczeń geograficznych oraz nazw o szczególnym charakterze produktów rolnych i artykułów spożywczych;

- 3) zadania oraz właściwość organów i jednostek organizacyjnych w zakresie kontroli i certyfikacji produktów rolnych i artykułów spożywczych posiadających chronioną nazwę pochodzenia, chronione oznaczenie geograficzne albo świadectwo szczególnego charakteru;
- 4) zasady oraz tryb kontroli produktów rolnych i artykułów spożywczych posiadających chronioną nazwę pochodzenia, chronione oznaczenie geograficzne albo świadectwo szczególnego charakteru.

Art. 2. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) produktach rolnych i artykułach spożywczych – rozumie się przez to produkty rolne wymienione w Załączniku nr I do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską oraz produkty rolne i artykuły spożywcze wymienione w załącznikach do rozporządzenia nr 2081/92/EWG oraz w załączniku do rozporządzenia nr 2082/92/EWG;
- 2) wnioskodawcy – rozumie się przez to:
 - a) osobę fizyczną, osobę prawną lub grupę w rozumieniu art. 5 ust. 1 rozporządzenia nr 2081/92/EWG,
 - b) grupę w rozumieniu art. 2 ust. 2 rozporządzenia nr 2082/92/EWG;
- 3) Rejestrze Chronionych Nazw Pochodzenia i Oznaczeń Geograficznych – rozumie się przez to Rejestr Chronionych Nazw Pochodzenia i Oznaczeń Geograficznych, o którym mowa w rozporządzeniu nr 2081/92/EWG;
- 4) Rejestrze Świadectw Szczególnego Charakteru – rozumie się przez to Rejestr Świadectw Szczególnego Charakteru, o którym mowa w rozporządzeniu nr 2082/92/EWG.

Art. 3. Do postępowania w sprawie oceny wniosków o rejestrację nazw pochodzenia, oznaczeń geograficznych oraz nazw o szczególnym charakterze produktów rolnych i artykułów spożywczych, w zakresie nieuregulowanym ustawą, stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

Rozdział 2

Organy właściwe w sprawie oceny wniosków o rejestrację nazw produktów rolnych i artykułów spożywczych

Art. 4. Minister właściwy do spraw rynków rolnych jest organem właściwym do:

- 1) przyjmowania, oceny i przekazywania do Komisji Europejskiej wniosku o rejestrację nazwy pochodzenia, oznaczenia geograficznego albo nazwy o szczególnym charakterze produktu rolnego lub artykułu spożywczego, zwanego dalej „wnioskiem o rejestrację”;
- 2) przyjmowania, oceny i przekazywania do Komisji Europejskiej wniosku o zmianę specyfikacji chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego, o której mowa w art. 4 rozporządzenia nr 2081/92/EWG, oraz specyfikacji świadectwa szczególnego charakteru, o której mowa w art. 6 rozporządzenia 2082/92/EWG, zwanych dalej „specyfikacją”;
- 3) prowadzenia postępowania w przypadku wniesienia sprzeciwu przez inne państwo do wniosku o rejestrację zgłoszonego przez Rzeczpospolitą Polską;
- 4) przyjmowania sprzeciwów oraz prowadzenia postępowania w przypadku wniesienia sprzeciwu przez Rzeczpospolitą Polską do wniosku o rejestrację zgłoszonego przez inne państwo;
- 5) przekazywania do Komisji Europejskiej informacji o organach i jednostkach organizacyjnych właściwych w sprawach kontroli i certyfikacji produktów rolnych i artykułów spożywczych posiadających chronioną nazwę pochodzenia, chronione oznaczenie geograficzne lub świadectwo szczególnego charakteru.

Art. 5. 1. Tworzy się Radę do Spraw Tradycyjnych i Regionalnych Nazw Produktów Rolnych i Artykułów Spożywczych, zwaną dalej „Radą”, jako organ opiniodawczo-doradczy ministra właściwego do spraw rynków rolnych.

2. Kadencja Rady trwa 2 lata.

3. Członków Rady powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw rynków rolnych.

4. W skład Rady wchodzi:

- 1) przewodniczący – przedstawiciel ministra właściwego do spraw rynków rolnych;
- 2) 6 członków powoływanych spośród osób wyróżniających się wiedzą o sprawach związanych z produktami regionalnymi i tradycyjnymi, w szczególności w zakresie prawa własności przemysłowej, tradycji i kultury polskiej oraz etnografii.

5. Członkostwo w Radzie, przed upływem kadencji, ustaje w przypadku:

- 1) śmierci członka Rady;

- 2) zrzeczenia się członkostwa w Radzie;
 - 3) odwołania członka Rady przez ministra właściwego do spraw rynków rolnych.
6. Minister właściwy do spraw rynków rolnych może w czasie trwania kadencji odwołać członka Rady w przypadku:
- 1) nieusprawiedliwionego niewykonywania przez niego obowiązków lub wykonywania ich w sposób rażąco niedbały;
 - 2) trwałej niemożności wykonywania obowiązków członka Rady;
 - 3) skazania członka Rady prawomocnym wyrokiem za przestępstwo popełnione z winy umyślnej.
7. W przypadku zaistnienia okoliczności, o których mowa w ust. 5 i 6, minister właściwy do spraw rynków rolnych może w czasie trwania kadencji Rady uzupełnić jej skład.
8. Rada działa na podstawie uchwalonego przez siebie regulaminu zatwierzonego przez ministra właściwego do spraw rynków rolnych.
9. Członkom Rady, z wyjątkiem przewodniczącego, przysługuje ryczałtowe wynagrodzenie za udział w posiedzeniu Rady.
10. Koszty obsługi administracyjno-biurowej Rady oraz koszty ryczałtowego wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 9, są wypłacane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw rynków rolnych.
11. Minister właściwy do spraw rynków rolnych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wysokość ryczałtowego wynagrodzenia, jakie przysługuje członkom Rady za udział w posiedzeniu Rady, mając na względzie rzeczywiste koszty ponoszone przez członków Rady w związku z tym udziałem.

Art. 6. Rada opiniuje:

- 1) wnioski o rejestrację;
- 2) wspólne wnioski o rejestrację;
- 3) wnioski o zmianę specyfikacji;
- 4) zastrzeżenia do wniosków o rejestrację;
- 5) sprzeciwy do wniosków o rejestrację wniesionych przez inne państwo;
- 6) sprzeciwy ze strony Rzeczypospolitej Polskiej do wniosku o rejestrację złożonego przez inne państwo.

Rozdział 3
Postępowanie w sprawie oceny wniosków o rejestrację
nazw produktów rolnych i artykułów spożywczych

Art. 7. Wniosek o rejestrację składa się o rejestrację tylko jednej nazwy pochodzenia, oznaczenia geograficznego albo nazwy o szczególnym charakterze produktu rolnego lub artykułu spożywczego.

Art. 8. Wniosek o rejestrację zawiera:

- 1) specyfikację;
- 2) imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania i adres albo nazwę oraz siedzibę i adres wnioskodawcy;
- 3) wskazanie:
 - a) osoby działającej w imieniu wnioskodawcy,
 - b) adresu do korespondencji wnioskodawcy,
 - c) kategorii produktu rolnego lub artykułu spożywczego;
- 4) informację:
 - a) czy wnioskodawca ubiega się o rejestrację nazwy pochodzenia, oznaczenia geograficznego czy nazwy o szczególnym charakterze produktu rolnego lub artykułu spożywczego,
 - b) czy wnioskodawca występuje o ochronę nazwy o szczególnym charakterze produktu rolnego lub artykułu spożywczego,
 - c) dotyczącą zakresu i częstotliwości kontroli zgodności ze specyfikacją procesu produkcji produktu rolnego lub artykułu spożywczego;
- 5) streszczenie specyfikacji;
- 6) wykaz dokumentów dołączonych do wniosku o rejestrację.

Art. 9. Streszczenie specyfikacji, o którym mowa w art. 8 pkt 5, zawiera skrócony i zwięzły opis danych, o których mowa w art. 8 pkt 1-4. Streszczenie specyfikacji powinno obejmować nie więcej niż 5 stron.

Art. 10. Wniosek o rejestrację:

- 1) sporządza się w języku polskim, pismem drukowanym w czarnym kolorze;
- 2) składa się w dwóch egzemplarzach, w formie papierowej oraz na elektronicznym nośniku informacji.

Art. 11. Jeżeli dokumenty dołączone do wniosku o rejestrację zostały sporządzone w języku obcym, do wniosku dołącza się także ich tłumaczenie na język polski sporządzone przez tłumacza przysięgłego oraz podpisane przez wnioskodawcę.

Art. 12. 1. Mapy terenu dołączone do wniosku o rejestrację powinny:

- 1) być sporządzone w formacie A4 (210 x 297 mm);
- 2) być przedstawione w formie umożliwiającej bezpośrednią reprodukcję;
- 3) zawierać oznaczenie skali, w jakiej zostały sporządzone.

2. Mapy terenu nie powinny zawierać oznaczeń odnoszących się do pionowego ukształtowania terenu, chyba że jest to konieczne do wskazania jego granic.

Art. 13. 1. Złożony wniosek o rejestrację sprawdza się pod względem spełniania wymogów formalnych, w terminie 14 dni od dnia wpłynięcia tego wniosku do ministra właściwego do spraw rynków rolnych.

2. W przypadku stwierdzenia, że wniosek nie spełnia wymogów formalnych, wnioskodawcę wzywa się do usunięcia braków w terminie 30 dni od dnia otrzymania wezwania.

3. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do wniosku o rejestrację po uzupełnieniu braków.

4. W przypadku nieusunięcia braków wniosek pozostawia się bez rozpoznania.

Art. 14. Minister właściwy do spraw rynków rolnych może wprowadzić poprawki we wniosku o rejestrację jedynie w celu usunięcia oczywistych omyłek i błędów językowych. Poprawki te nie mogą mieć wpływu na merytoryczną zawartość wniosku.

Art. 15. 1. Dane dotyczące złożonego wniosku o rejestrację:

- 1) datę i godzinę wpłynięcia wniosku do ministra właściwego do spraw rynków rolnych,
- 2) zgłoszoną nazwę i kategorię produktu rolnego lub artykułu spożywczego,
- 3) imię i nazwisko albo nazwę wnioskodawcy,
- 4) informację:

- a) czy wnioskodawca ubiega się o rejestrację nazwy pochodzenia, oznaczenia geograficznego czy nazwy o szczególnym charakterze produktu rolnego lub artykułu spożywczego,
 - b) czy wnioskodawca wystąpił o ochronę nazwy o szczególnym charakterze produktu rolnego lub artykułu spożywczego,
- 5) streszczenie specyfikacji
- wpisuje się do rejestru wewnętrznego wniosków o rejestrację nazw pochodzenia, oznaczeń geograficznych i nazw o szczególnym charakterze, zwanego dalej „rejestrem wewnętrznym wniosków”.
2. Rejestr wewnętrzny wniosków prowadzi minister właściwy do spraw rynków rolnych.
3. Rejestr wewnętrzny wniosków jest jawny.

Art. 16. O kolejności opiniowania wniosków o rejestrację przez Radę decydują data i godzina wpłynięcia wniosku o rejestrację wpisane do rejestru wewnętrznego wniosków.

Art. 17. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, w terminie 7 dni od dnia wpisania danych, o których mowa w art. 15 ust. 1, do rejestru wewnętrznego wniosków:

- 1) powiadamia o tym fakcie wnioskodawcę;
- 2) przekazuje wniosek Radzie;
- 3) ogłasza w dzienniku urzędowym ministra właściwego do spraw rynków rolnych oraz na stronach internetowych urzędu obsługującego tego ministra informację o wpłynięciu wniosku o rejestrację, podając:
 - a) datę wpłynięcia wniosku,
 - b) zgłoszoną nazwę i kategorię produktu rolnego lub artykułu spożywczego,
 - c) imię i nazwisko albo nazwę wnioskodawcy,
 - d) rodzaj wnioskowanej ochrony dla nazwy produktu rolnego lub artykułu spożywczego, ze wskazaniem czy wnioskodawca wystąpił o ochronę nazwy o szczególnym charakterze,
 - e) streszczenie specyfikacji.

Art. 18. Osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, której interesu gospodarczego lub prawnego dotyczy postępowanie w sprawie rejestracji nazwy produktu rolnego lub artykułu spożywczego, może złożyć do ministra właściwego do spraw rynków rolnych zastrzeżenie do wniosku o rejestrację, w terminie 30 dni

od dnia ogłoszenia w dzienniku urzędowym ministra właściwego do spraw rynków rolnych informacji o wpłynięciu tego wniosku.

Art. 19. Zastrzeżenie zawiera:

- 1) imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres wnoszącego zastrzeżenie;
- 2) wskazanie uzasadnionego interesu gospodarczego lub prawnego wnoszącego zastrzeżenie.

Art. 20. Przepisy art. 7, 10-14 stosuje się odpowiednio do zastrzeżenia.

Art. 21. Datę wpłynięcia do ministra właściwego do spraw rynków rolnych zastrzeżenia wpisuje się do rejestru wewnętrznego wniosków.

Art. 22. 1. W przypadku niewniesienia zastrzeżenia do wniosku o rejestrację Rada, w terminie 60 dni od dnia upływu terminu na wniesienie zastrzeżenia, wydaje opinię o spełnianiu wymagań określonych w:

- 1) rozporządzeniu nr 2081/92/EWG, jeżeli wniosek dotyczy rejestracji nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego;
- 2) rozporządzeniu nr 2082/92/EWG, jeżeli wniosek dotyczy rejestracji nazwy o szczególnym charakterze.

2. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, przed wydaniem opinii, o której mowa w ust. 1, może wystąpić do wnioskodawcy o uzupełnienie lub wyjaśnienie, w wyznaczonym terminie, informacji zawartych we wniosku.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, termin wydania opinii przez Radę liczy się od dnia otrzymania uzupełnienia lub wyjaśnienia.

Art. 23. 1. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, biorąc pod uwagę opinię Rady, o której mowa w art. 22 ust. 1, w terminie 14 dni od dnia jej wydania:

- 1) wydaje decyzję o stwierdzeniu spełniania wymagań, o których mowa w art. 22 ust. 1, a następnie niezwłocznie przekazuje wniosek o rejestrację do Komisji Europejskiej i wpisuje nazwę na listę ochrony tymczasowej regionalnych i tradycyjnych nazw produktów rolnych i artykułów spożywczych, zwaną dalej „listą”, albo

2) wydaje decyzję o odmowie przekazania wniosku o rejestrację do Komisji Europejskiej.

2. Przepisu art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się do decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 1.

Art. 24. 1. Listę prowadzi minister właściwy do spraw rynków rolnych.

2. Lista jest jawna.

Art. 25. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, w terminie 7 dni od dnia wpisania zastrzeżenia do rejestru wewnętrznego wniosków:

1) powiadamia o tym fakcie wnioskodawcę i wnoszącego zastrzeżenie;

2) przekazuje zastrzeżenie Radzie.

Art. 26. 1. W przypadku wniesienia zastrzeżenia do wniosku o rejestrację Rada, w terminie 60 dni od dnia otrzymania zastrzeżenia, wydaje opinię o zasadności wniesionego zastrzeżenia oraz o spełnianiu wymagań określonych w:

1) rozporządzeniu nr 2081/92/EWG, jeżeli wniosek dotyczy rejestracji nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego;

2) rozporządzeniu nr 2082/92/EWG, jeżeli wniosek dotyczy rejestracji nazwy o szczególnym charakterze.

2. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, przed wydaniem opinii, o której mowa w ust. 1, może wystąpić do wnioskodawcy lub wnoszącego zastrzeżenie o uzupełnienie lub wyjaśnienie, w wyznaczonym terminie, informacji zawartych we wniosku o rejestrację lub w zastrzeżeniu.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, termin wydania opinii przez Radę liczy się od dnia otrzymania uzupełnienia lub wyjaśnienia.

Art. 27. 1. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, biorąc pod uwagę opinię Rady, o której mowa w art. 26 ust. 1, w terminie 14 dni od dnia wydania opinii:

1) gdy wniosek jest zasadny, a zastrzeżenie jest niezasadne – wydaje decyzję o stwierdzeniu spełniania wymagań, o których mowa w art. 26 ust. 1, i oddaleniu zastrzeżenia, a następnie niezwłocznie przekazuje wniosek o rejestrację do Komisji Europejskiej i wpisuje nazwę na listę;

2) gdy wniosek jest niezasadny – wydaje decyzję o odmowie przekazania wniosku o rejestrację do Komisji Europejskiej i umarza postępowanie w zakresie wniesionego zastrzeżenia;

3) gdy wniosek i zastrzeżenie są zasadne – wzywa wnioskodawcę i wnoszącego zastrzeżenie do złożenia wspólnego wniosku o rejestrację, w wyznaczonym terminie.

2. Przepisu art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się do decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 1.

Art. 28. 1. Minister właściwy do spraw rynków rolnych w przypadku złożenia wspólnego wniosku o rejestrację przekazuje ten wniosek Radzie.

2. Rada, w terminie 30 dni od dnia przekazania wniosku przez ministra właściwego do spraw rynków rolnych, wydaje opinię o spełnianiu przez wspólny wniosek o rejestrację wymagań określonych w:

1) rozporządzeniu nr 2081/92/EWG, jeżeli wniosek dotyczy rejestracji nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego;

2) rozporządzeniu nr 2082/92/EWG, jeżeli wniosek dotyczy rejestracji nazwy o szczególnym charakterze.

Art. 29. 1. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, biorąc pod uwagę opinię Rady, o której mowa w art. 28 ust. 2, w terminie 14 dni od dnia wydania opinii:

1) wydaje decyzję o stwierdzeniu spełniania wymagań, o których mowa w art. 28 ust. 2, a następnie niezwłocznie przekazuje wspólny wniosek o rejestrację do Komisji Europejskiej i wpisuje nazwę na listę albo

2) wydaje decyzję o odmowie przekazania wniosku do Komisji Europejskiej.

2. Przepisu art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się do decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 1.

Art. 30. Minister właściwy do spraw rynków rolnych w przypadku niezłożenia wspólnego wniosku o rejestrację, o którym mowa w art. 27 ust. 1 pkt 3, wydaje decyzję o odmowie przekazania wniosku o rejestrację do Komisji Europejskiej, w terminie 14 dni od dnia upływu wyznaczonego terminu na złożenie wspólnego wniosku.

Art. 31. Przepisy art. 7-30 stosuje się odpowiednio do wniosku o zmianę specyfikacji.

Art. 32. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku:

- 1) o rejestrację,
- 2) o zmianę specyfikacji

– mając na względzie wymagania określone w przepisach Unii Europejskiej, o których mowa w art. 1 pkt 1, w zakresie rejestracji nazw pochodzenia, oznaczeń geograficznych i nazw o szczególnym charakterze produktów rolnych i artykułów spożywczych.

Rozdział 4

Postępowanie w przypadku sprzeciwu

Art. 33. Osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, która ma uzasadniony interes gospodarczy i prawny, w terminie 5 miesięcy od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich informacji zawartych w złożonym przez inne państwo wniosku o rejestrację nazwy pochodzenia, oznaczenia geograficznego lub nazwy o szczególnym charakterze produktów rolnych lub artykułów spożywczych, może wnieść do ministra właściwego do spraw rynków rolnych sprzeciw do tego wniosku.

Art. 34. Minister właściwy do spraw rynków rolnych niezwłocznie przekazuje Radzie sprzeciw, o którym mowa w art. 33.

Art. 35. Rada, w terminie 14 dni od dnia przekazania sprzeciwu, o którym mowa w art. 33, wydaje opinię o spełnianiu wymagań określonych w art. 7 ust. 4 rozporządzenia nr 2081/92/EWG.

Art. 36. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, biorąc pod uwagę opinię Rady, o której mowa w art. 35, niezwłocznie:

- 1) przekazuje sprzeciw do Komisji Europejskiej – w przypadku gdy sprzeciw spełnia wymagania określone w art. 7 ust. 4 rozporządzenia nr 2081/92/EWG;

2) wydaje decyzję o odmowie przekazania sprzeciwu do Komisji Europejskiej – w przypadku gdy sprzeciw nie spełnia wymagań określonych w art. 7 ust. 4 rozporządzenia nr 2081/92/EWG.

Art. 37. 1. Minister właściwy do spraw rynków rolnych niezwłocznie powiadamia wnioskodawcę o przypadku otrzymania sprzeciwu do wniosku o rejestrację nazwy pochodzenia, oznaczenia geograficznego lub nazwy o szczególnym charakterze produktów rolnych lub artykułów spożywczych, ze strony innego państwa.

2. Wnioskodawca, w terminie 14 dni od dnia otrzymania powiadomienia, może przedstawić na piśmie stanowisko do sprzeciwu, o którym mowa w ust. 1.

Art. 38. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, w terminie 14 dni od dnia otrzymania sprzeciwu, o którym mowa w art. 37 ust. 1, przekazuje sprzeciw Radzie wraz ze stanowiskiem wnioskodawcy.

Art. 39. 1. Rada, w terminie 30 dni od dnia przekazania sprzeciwu, o którym mowa w art. 37 ust. 1, wydaje opinię o zasadności sprzeciwu oraz proponuje środki zmierzające do osiągnięcia porozumienia między państwem, które zgłosiło sprzeciw, a Rzeczpospolitą Polską, zwanego dalej „porozumieniem”.

2. Rada w opinii, o której mowa w ust. 1, bierze pod uwagę stanowisko wnioskodawcy do złożonego sprzeciwu.

Art. 40. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, w terminie 7 dni od dnia otrzymania opinii, o której mowa w art. 39, przekazuje państwu, które złożyło sprzeciw do wniosku o rejestrację, stanowisko w sprawie sprzeciwu oraz proponuje środki zmierzające do osiągnięcia porozumienia.

Art. 41. Minister właściwy do spraw rynków rolnych po przekazaniu stanowiska, o którym mowa w art. 40, podejmuje działania zmierzające do osiągnięcia porozumienia.

Art. 42. Minister właściwy do spraw rynków rolnych po osiągnięciu porozumienia przekazuje Komisji Europejskiej informacje, o których mowa w:

1) art. 7 ust. 5 lit. a rozporządzenia nr 2081/92/EWG, w przypadku sprzeciwu do wniosku o rejestrację nazwy pochodzenia albo oznaczenia geograficznego;

2) art. 9 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 2082/92/EWG, w przypadku sprzeciwu do wniosku o rejestrację nazwy o szczególnym charakterze.

Rozdział 5

Ochrona krajowa

Art. 43. Nazwy pochodzenia i oznaczenia geograficzne produktów rolnych i artykułów spożywczych, od dnia wydania decyzji, o której mowa w art. 23 ust. 1 pkt 1, art. 27 ust. 1 pkt 1 lub art. 29 ust. 1 pkt 1, podlegają na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej tymczasowej ochronie, zwanej dalej „tymczasową ochroną krajową”.

Art. 44. Tymczasowej ochronie krajowej podlegają również nazwy o szczególnym charakterze produktów rolnych i artykułów spożywczych, jeżeli wnioskodawca wystąpił o to we wniosku o rejestrację.

Art. 45. 1. Tymczasowa ochrona krajowa wygasa:

1) z dniem dokonania wpisu nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego do Rejestru Chronionych Nazw Pochodzenia i Oznaczeń Geograficznych, a nazwy o szczególnym charakterze do Rejestru Świadectw Szczególnego Charakteru;

2) z dniem odmowy – w przypadku odmowy dokonania wpisu do jednego z rejestrów, o których mowa w pkt 1.

2. Po dokonaniu wpisu nazwy pochodzenia, oznaczenia geograficznego lub nazwy o szczególnym charakterze do jednego z rejestrów, o których mowa w ust. 1 pkt 1, oraz w przypadku odmowy dokonania wpisu, o której mowa w ust. 1 pkt 2, nazwę produktu rolnego lub artykułu spożywczego skreśla się z listy.

Art. 46. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, w terminie 7 dni od dnia przekazania wniosku o rejestrację do Komisji Europejskiej, informuje o tym fakcie Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 47. Podmiot wytwarzający produkt rolny lub artykuł spożywczy, zgodnie z wymaganiami zawartymi w specyfikacji, oraz którego nazwa pochodzenia, oznaczenie geograficzne lub

nazwa o szczególnym charakterze została wpisana na listę, ma prawo do używania w obrocie nazwy wpisanej na tę listę.

Art. 48. Nazwy wpisane na listę nie mogą być używane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez osoby, których produkty rolne lub artykuły spożywcze nie spełniają warunków będących podstawą wpisu nazwy na listę:

- 1) nawet wtedy, gdy takie użycie nie ma na celu wskazywania pochodzenia geograficznego produktów rolnych i artykułów spożywczych oraz wtedy, gdy rzeczywiste miejsce wytworzenia produktów rolnych i artykułów spożywczych jest wskazane;
- 2) nawet przy użyciu wyrażen „w stylu”, „rodzaju”, „przy użyciu metody”, „tak jak produkowane w”, „imitacja” lub „podobne”;
- 3) w oryginalnym brzmieniu, w tłumaczeniach oraz innych wyrażeniach podobnych;
- 4) z innym mylącym lub fałszywym odniesieniem do miejsca pochodzenia, właściwości lub podstawowych cech produktu na opakowaniu wewnętrznym lub zewnętrznym, w materiale reklamowym lub dokumentach odnoszących się do produktu oraz na opakowaniu produktu;
- 5) w zakresie innych praktyk mogących wprowadzić w błąd zainteresowanych co do prawdziwego pochodzenia produktu.

Rozdział 6

Kontrola produktów rolnych i artykułów spożywczych

Art. 49. 1. Organami i jednostkami organizacyjnymi właściwymi w sprawach kontroli i certyfikacji produktów rolnych i artykułów spożywczych posiadających chronioną nazwę pochodzenia, chronione oznaczenie geograficzne lub świadectwo szczególnego charakteru, są:

- 1) minister właściwy do spraw rynków rolnych – upoważniający jednostki certyfikujące, akredytowane zgodnie z Polską Normą PN-EN 45011 „Wymagania ogólne dotyczące działania jednostek prowadzących systemy certyfikacji wyrobów”, do przeprowadzania kontroli, wydawania i cofania certyfikatów potwierdzających zgodność procesu produkcji produktów rolnych i artykułów spożywczych posiadających chronioną nazwę pochodzenia, chronione oznaczenie geograficzne lub

świadcstwo szczególnego charakteru ze specyfikacją, zwanych dalej „certyfikatami zgodności”;

2) Główny Inspektor Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, zwany dalej „Głównym Inspektorem”:

a) sprawujący nadzór nad upoważnionymi przez ministra właściwego do spraw rynków rolnych jednostkami certyfikującymi, zwanymi dalej „upoważnionymi jednostkami certyfikującymi”,

b) przeprowadzający kontrolę zgodności procesu produkcji produktów rolnych i artykułów spożywczych posiadających chronione oznaczenie geograficzne, chronioną nazwę pochodzenia lub świadectwo szczególnego charakteru ze specyfikacją;

3) upoważnione jednostki certyfikujące przeprowadzające kontrole oraz wydające i cofające certyfikaty zgodności.

2. Kontrola, o której mowa w ust. 1 pkt 2 lit. b, jest przeprowadzana zgodnie z zasadami oceny jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, o której mowa w przepisach o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.

Art. 50. 1. Główny Inspektor w ramach nadzoru, o którym mowa w art. 49 ust. 1 pkt 2 lit. a:

1) kontroluje upoważnione jednostki certyfikujące w zakresie:

a) stosowania przez nie procedur kontrolnych,

b) posiadanych środków technicznych,

c) posiadanych przez pracowników kwalifikacji;

2) dokonuje sprawdzenia dokumentów dotyczących kontroli producentów produktów rolnych lub artykułów spożywczych posiadających chronione oznaczenie geograficzne, chronioną nazwę pochodzenia lub świadectwo szczególnego charakteru, zwanych dalej „producentami”;

3) przeprowadza analizy danych dostarczanych przez upoważnione jednostki certyfikujące dotyczących kontroli zgodności procesu produkcji produktów rolnych i artykułów spożywczych posiadających chronione oznaczenie geograficzne, chronioną nazwę pochodzenia lub świadectwo szczególnego charakteru ze specyfikacją;

4) przekazuje upoważnionym jednostkom certyfikującym wnioski pokontrolne.

2. Główny Inspektor może:

1) żądać od upoważnionych jednostek certyfikujących wszelkich dodatkowych informacji związanych z wykonywanym nadzorem;

- 2) dokonać sprawdzenia prawidłowości kontroli dokonanych przez upoważnione jednostki certyfikujące u producentów.
3. Do postępowania kontrolnego prowadzonego w ramach nadzoru, o którym mowa w ust. 1 i 2, stosuje się odpowiednio przepisy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.

Art. 51. 1. Jednostka certyfikująca ubiegająca się o uzyskanie upoważnienia do przeprowadzania kontroli oraz wydawania i cofania certyfikatów zgodności występuje do ministra właściwego do spraw rynków rolnych z wnioskiem w tym zakresie.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się:

- 1) certyfikat akredytacji w zakresie, o którym mowa w art. 49 ust. 1 pkt 1;
- 2) dokumenty lub informacje niezbędne do stwierdzenia spełnienia wymagań określonych w art. 10 ust. 3 rozporządzenia nr 2081/92/EWG oraz w art. 14 ust. 3 rozporządzenia nr 2082/92/EWG.

3. Minister właściwy do spraw rynków rolnych wydaje decyzję upoważniającą jednostkę certyfikującą do przeprowadzania kontroli oraz do wydawania i cofania certyfikatów zgodności, jeżeli jednostka ta spełnia wymagania określone w przepisach, o których mowa w ust. 2 pkt 2.

4. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, w decyzji, o której mowa w ust. 3, nadaje upoważnionej jednostce certyfikującej numer identyfikacyjny.

5. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, na wniosek Głównego Inspektora, wydaje decyzję o cofnięciu upoważnionej jednostce certyfikującej upoważnienia do przeprowadzania kontroli oraz do wydawania i cofania certyfikatów zgodności, w przypadku stwierdzenia, że nie spełnia ona wymagań określonych w art. 10 ust. 3 rozporządzenia nr 2081/92/EWG lub w art. 14 ust. 3 rozporządzenia nr 2082/92/EWG.

Art. 52. Producenci dokonują wyboru, czy kontroli zgodności procesu produkcji produktów rolnych i artykułów spożywczych posiadających chronione oznaczenie geograficzne, chronioną nazwę pochodzenia lub świadectwo szczególnego charakteru ze specyfikacją będzie dokonywać Główny Inspektor czy upoważniona jednostka certyfikująca.

Art. 53. 1. Kontrola zgodności procesu produkcji produktów rolnych i artykułów spożywczych posiadających chronioną nazwę pochodzenia, chronione oznaczenie geograficzne lub

świadectwo szczególnego charakteru ze specyfikacją, jest dokonywana na wniosek producentów.

2. Koszty kontroli, o której mowa w ust. 1, ponoszą producenci.

Art. 54. 1. Upoważniona jednostka certyfikująca przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych oraz Głównemu Inspektorowi do dnia 31 stycznia każdego roku:

- 1) sprawozdanie z przeprowadzonych w poprzednim roku kontroli;
- 2) wykaz kontrolowanych producentów zawierający:
 - a) imię i nazwisko albo nazwę producenta,
 - b) miejsce zamieszkania i adres albo siedzibę i adres producenta,
 - c) rodzaj wytwarzanego produktu rolnego lub artykułu spożywczego,
 - d) wielkość produkcji uzyskanej przez producenta w roku poprzedzającym złożenie sprawozdania.

2. Wykaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, sporządza się na formularzu udostępnianym upoważnionym jednostkom certyfikującym przez Głównego Inspektora.

Art. 55. 1. W przypadku stwierdzenia, w wyniku przeprowadzonej kontroli, że produkt rolny lub artykuł spożywczy nie spełnia wymagań określonych w specyfikacji, przeprowadzający kontrolę wzywa producenta do usunięcia uchybień w wyznaczonym terminie.

2. W przypadku nieusunięcia uchybień, o których mowa w ust. 1, upoważniona jednostka certyfikująca cofa producentowi certyfikat zgodności oraz niezwłocznie informuje o tym fakcie Głównego Inspektora oraz ministra właściwego do spraw rynków rolnych.

3. Główny Inspektor w przypadku nieusunięcia uchybień, o których mowa w ust. 1, wydaje decyzję:

- 1) zakazującą używania chronionej nazwy pochodzenia, chronionego oznaczenia geograficznego lub nazwy o szczególnym charakterze oraz używania symbolu chronionej nazwy pochodzenia, chronionego oznaczenia geograficznego lub świadectwa szczególnego charakteru;
- 2) zakazującą wprowadzania produktu rolnego lub artykułu spożywczego do obrotu lub
- 3) nakazującą wycofanie produktu rolnego lub artykułu spożywczego z obrotu.

Rozdział 7

Oplaty

Art. 56. Opłatę pobiera się za dokonanie oceny:

- 1) wniosku o rejestrację;
- 2) zastrzeżenia do wniosku o rejestrację;
- 3) wniosku o zmianę specyfikacji;
- 4) sprzeciwu, o którym mowa w art. 33.

Art. 57. 1. Opłata, o której mowa w art. 56, stanowi dochód budżetu państwa.

2. Opłatę wnosi się na rachunek bankowy urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw rynków rolnych.

Art. 58. Dowód wniesienia opłaty dołącza się do wniosku o rejestrację, zastrzeżenia do wniosku o rejestrację, wniosku o zmianę specyfikacji oraz sprzeciwu, o którym mowa w art. 33.

Art. 59. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, stawki opłat za czynności, o których mowa w art. 56, mając na względzie rzeczywiste koszty ponoszone przy ocenie wniosków o rejestrację, zastrzeżeń do wniosków o rejestrację, wniosków o zmianę specyfikacji oraz sprzeciwów, o których mowa w art. 33.

Rozdział 8

Przepisy karne

Art. 60. 1. Kto w celu wprowadzenia do obrotu:

- 1) oznacza produkty rolne lub artykuły spożywcze:
 - a) podrobioną chronioną nazwą pochodzenia lub
 - b) podrobionym chronionym oznaczeniem geograficznym, lub
 - c) podrobioną nazwą o szczególnym charakterze, lub
 - d) podrobionym symbolem chronionej nazwy pochodzenia, chronionego oznaczenia geograficznego lub świadectwa szczególnego charakteru,
- 2) wprowadza do obrotu produkty rolne lub artykuły spożywcze oznaczone w sposób, o którym mowa w pkt 1

– podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo karze pozbawienia wolności do lat 2.

2. Jeżeli sprawca uczynił sobie z popełnienia przestępstwa określonego w ust. 1 stałe źródło dochodu albo dopuszcza się tego przestępstwa w stosunku do produktów rolnych lub artykułów spożywczych o znacznej wartości, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 5.

Art. 61. 1. Kto, nie spełniając warunków zawartych w specyfikacji, wprowadza produkt rolny lub artykuł spożywczy do obrotu, umieszcza na tym produkcie, artykule lub jego opakowaniu lub używa w inny sposób:

- 1) nazwy wpisanej na listę lub
- 2) nazwy wpisanej do Rejestru Chronionych Nazw Pochodzenia i Oznaczeń Geograficznych, lub
- 3) nazwy wpisanej do Rejestru Świadczeń Szczególnego Charakteru, jeżeli we wniosku o rejestrację wnioskodawca wystąpił o jej ochronę, lub
- 4) symbolu chronionej nazwy pochodzenia, chronionego oznaczenia geograficznego lub świadectwa szczególnego charakteru

– podlega karze grzywny nie niższej niż 4 000 zł.

2. Orzekanie w sprawach o czyny, o których mowa w ust. 1, następuje w trybie przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.

Rozdział 9

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 62. W ustawie z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1503 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 162, poz. 1693) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Art. 9. 1. Jeżeli towar lub usługa w miejscu pochodzenia korzysta z ochrony, a z pochodzeniem z określonego regionu lub miejscowości są związane ich szczególne cechy lub właściwości, czynem nieuczciwej konkurencji jest fałszywe lub oszukańcze używanie takich chronionych oznaczeń geograficznych i chronionych nazw pochodzenia.

2. Czynem nieuczciwej konkurencji jest także używanie oznaczeń i nazw, o których mowa w ust. 1, nawet z dodatkiem „rodzaj”, „typ”, „metoda” albo równoznacznym.”;

2) w art. 16 w ust. 3 pkt 6-8 otrzymują brzmienie:

„6) w odniesieniu do towarów z chronionym oznaczeniem geograficznym lub chronioną nazwą pochodzenia odnosi się zawsze do towarów z takim samym oznaczeniem;

7) nie wykorzystuje w nieuczciwy sposób renomy znaku towarowego, oznaczenia przedsiębiorstwa lub innego oznaczenia odróżniającego konkurenta ani też chronionego oznaczenia geograficznego lub chronionej nazwy pochodzenia produktów konkurencyjnych;

8) nie przedstawia towaru lub usługi jako imitacji czy naśladownictwa towaru lub usługi opatrzonych chronionym znakiem towarowym, chronionym oznaczeniem geograficznym lub chronioną nazwą pochodzenia albo innym oznaczeniem odróżniającym.”.

Art. 63. W ustawie z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2003 r. Nr 119, poz. 1117 oraz z 2004 r. Nr 33, poz. 286) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 4 dodaje się art. 4¹ w brzmieniu:

„Art. 4¹. Przepisów ustawy nie stosuje się do rejestracji oraz ochrony nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych produktów rolnych i artykułów spożywczych w rozumieniu przepisów o rejestracji i ochronie nazw produktów rolnych i artykułów spożywczych.”;

2) po art. 132 dodaje się art. 132¹ w brzmieniu:

„Art. 132¹. Nie udziela się prawa ochronnego na znak towarowy dla towarów identycznych lub podobnych, jeżeli wykorzystuje on nazwy, które zostały wpisane na listę ochrony tymczasowej regionalnych i tradycyjnych nazw produktów rolnych i artykułów spożywczych, o której mowa w przepisach o rejestracji i ochronie nazw produktów rolnych i artykułów spożywczych oraz o zmianie innych ustaw.”;

3) w art. 174 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Ilekroć w przepisach niniejszego działu jest mowa o towarach, nie dotyczy to usług, produktów rolnych wymienionych w Załączniku nr I do Traktatu ustanawiającego

Wspólnotę Europejską oraz produktów rolnych i artykułów spożywczych wymienionych w załącznikach do rozporządzenia Rady nr 2081/92/EWG z dnia 14 lipca 1992 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i oznaczeń pochodzenia produktów rolnych i artykułów żywnościowych (Dz.Urz. WE L 208 z 24.07.1992, z późn. zm.)”;

4) uchyla się art. 179¹.

Art. 64. W ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2001 r. Nr 5, poz. 44, z późn. zm.²⁾) w art. 13 uchyla się ust. 5-11.

Rozdział 10

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 65. 1. Zgłoszenia oznaczeń i nazw, o których mowa w art. 179¹ ustawy – Prawo własności przemysłowej, dokonane a nieprzekazane do Komisji Europejskiej przed dniem wejścia w życie ustawy, zwane dalej „zgłoszeniami”, rozpatruje się zgodnie z przepisami ustawy.

2. Zgłoszenia wraz z aktami Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych, w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy.

3. Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej o przekazaniu ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych zgłoszeń poinformuje niezwłocznie podmioty, które ich dokonały.

4. Termin, w którym dokonuje się oceny wniosków o rejestrację, stosuje się odpowiednio do zgłoszeń, z tym że liczy się go od dnia otrzymania zgłoszenia przez ministra właściwego do spraw rynków rolnych.

5. Od zgłoszeń nie pobiera się opłaty za dokonanie oceny wniosku o rejestrację.

Art. 66. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, ustawę z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej i ustawę z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.

²⁾ Zmiany ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 154, poz. 1802, z 2002 r. Nr 135, poz. 1145 i Nr 166, poz. 1360, z 2003 r. Nr 208, poz. 2020 i Nr 223, poz. 2220 i 2221 oraz z 2004 r. Nr 42, poz. 386 i Nr 96, poz. 959.

UZASADNIENIE

Zagadnienia dotyczące rejestracji i ochrony oznaczeń geograficznych, nazw pochodzenia i świadectw szczególnego charakteru regulują następujące akty prawa unijnego:

- a) rozporządzenie Rady nr 2081/92/EWG z dnia 14 lipca 1992 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i oznaczeń pochodzenia produktów rolnych i artykułów żywnościowych (Dz.Urz. WE L 208 z 24.07.1992, z późn. zm.),
- b) rozporządzenie Komisji nr 2037/93/EWG z dnia 27 lipca 1993 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady nr 2081/92/EWG (Dz.Urz. WE L 185 z 28.07.1993),
- c) rozporządzenie Rady nr 2082/92/EWG z dnia 14 lipca 1992 r. w sprawie świadectw o szczególnym charakterze dla produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.Urz. WE L 208 z 24.07.1992, z późn. zm.),
- d) rozporządzenie Komisji nr 1848/93/EWG z dnia 9 lipca 1993 r. ustanawiające szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady nr 2082/92/EWG (Dz.Urz. WE L 168 z 10.07.1993).

Kwestie dotyczące oznaczeń geograficznych, nazw pochodzenia i świadectw szczególnego charakteru w prawie polskim są uregulowane obecnie w następujących aktach prawnych:

- 1) ustawie z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2003 r. Nr 119, poz. 1117, z późn. zm.),
- 2) ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2001 r. Nr 5, poz. 44, z późn. zm.),
- 3) rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 12 maja 2004 r. w sprawie wniosków o rejestrację świadectw dla artykułów rolno-spożywczych o szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 125, poz. 1311),
- 4) ustawie z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz.U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1503, z późn. zm.).

W projekcie ustawy zaproponowano nowy podział kompetencji pomiędzy Urzędem Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej a Ministrem Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawach związanych z rejestracją i ochroną regionalnych i tradycyjnych nazw produktów rolnych i artykułów spożywczych.

Obecnie za procedurę oceny i przekazywania wniosków o rejestrację nazw produktów regionalnych (nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych) do Komisji Europejskiej jest odpowiedzialny Urząd Patentowy RP. Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi jest natomiast organem właściwym do oceny i przekazywania wniosków o rejestrację nazw produktów tradycyjnych (nazw o szczególnym charakterze) do Komisji Europejskiej.

Przedstawiony wyżej podział kompetencji ma negatywny wpływ na realizację spójnej i efektywnej polityki jakości w rolnictwie. W myśl prawa unijnego sprawy związane z rejestracją i ochroną produktów regionalnych i tradycyjnych nie powinny funkcjonować oddzielnie. Przyjęte w ramach reformy Wspólnej Polityki Rolnej, rozporządzenie Rady nr 2081/92/EWG z dnia 14 lipca 1992 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i oznaczeń pochodzenia produktów rolnych i artykułów żywnościowych oraz rozporządzenie Rady nr 2082/92/EWG z dnia 14 lipca 1992 r. w sprawie świadectw o szczególnym charakterze dla produktów rolnych i środków spożywczych tworzą spójny system wyczerpujący wszystkie możliwości wyróżniania produktów rolnych i artykułów spożywczych z uwagi na związek pomiędzy ich jakością a określonym obszarem geograficznym albo tradycyjną metodą wytworzenia. Są one instrumentem wpływającym na zrównoważony rozwój obszarów wiejskich i realizację założeń II filaru Wspólnej Polityki Rolnej. Instrument ten przyczynia się do zróżnicowania zatrudnienia na obszarach wiejskich, tworząc pozarolnicze źródła utrzymania, oraz zwiększa dochody producentów rolnych. Ma to ogromne znaczenie, w szczególności dla obszarów odległych lub obszarów o niekorzystnych warunkach gospodarowania (ONW), gdyż zapobiega wyludnianiu tych terenów. System rejestracji i ochrony regionalnych i tradycyjnych produktów rolnych i artykułów spożywczych chroni także dziedzictwo kulturowe wsi, co w dużym stopniu przyczynia się do zwiększenia atrakcyjności terenów wiejskich, a także do rozwoju agroturystyki i turystyki wiejskiej. Utrzymanie regionalnej i tradycyjnej produkcji rolno-spożywczej wiąże się ponadto z uzyskiwaniem na szczeblu unijnym przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi odstępstw weterynaryjnych i sanitarnych koniecznych ze względu na wyjątkowy charakter ww. produkcji.

W związku z tym, że prowadzenie polityki rozwoju obszarów wiejskich należy do zadań Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi, nadzór nad systemem rejestracji, ochrony, kontroli i promocji produktów regionalnych i tradycyjnych powinien sprawować Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Projekt przyczynia się do stworzenia klarownej polityki rządowej w zakresie ochrony rodzimej żywności na wspólnym rynku i efektywnego wykorzystania dorobku prawnego Unii Europejskiej w tym zakresie.

Drugim celem opracowania projektu ustawy jest uporządkowanie dotychczasowego stanu prawnego w zakresie rejestracji i ochrony wyrobów regionalnych i tradycyjnych, polegające m.in. na dostosowaniu prawa polskiego do obowiązujących rozwiązań unijnych. Zasadnicze różnice pomiędzy obecnie obowiązującym prawem polskim a prawem UE, utrudniające lub uniemożliwiające korzystanie przez polskich producentów z ochrony nazw produktów regionalnych polegają na:

1) braku oceny merytorycznej wniosków

Wnioski o rejestrację nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego zawierają informacje dotyczące zarówno aspektów historyczno-etnograficznych, prawnych, jak i związanych z technologią żywności lub naukami z zakresu rolnictwa. Przeprowadzenie oceny wyżej wymienionego wniosku przez ekspertów ds. znaków towarowych, jak ma to obecnie miejsce w Urzędzie Patentowym RP, odpowiedzialnym za ocenę i przekazywanie wniosków o rejestrację nazw produktów regionalnych do Komisji Europejskiej, może powodować, że ocena ta nie zagwarantuje pełnej analizy i weryfikacji informacji zawartych we wniosku, a w konsekwencji doprowadzi do odrzucenia wniosku przez Komisję Europejską.

W procedurze oceny przyjętej w niniejszym projekcie ustawy kluczową rolę odgrywa Rada do Spraw Tradycyjnych i Regionalnych Nazw Produktów Rolnych i Artykułów Spożywczych, będąca organem opiniodawczo-doradczym Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Kadencja Rady trwa dwa lata. Jej członków spośród znawców problematyki prawnej, etnograficznej, historyczno-kulturoznawczej, rolnej i żywnościowej związanej z ww. produktami powołuje oraz odwołuje Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Do zadań członków Rady należy opiniowanie wniosków złożonych przez producentów pod kątem spełniania przez nie wymagań określonych w rozporządzeniu nr 2081/92/EWG lub w rozporządzeniu nr 2082/92/EWG, a także analiza wnoszonych do ww. wniosków zastrzeżeń i sprzeciwów.

Kolegialność Rady i profesjonalizm jej członków zapewnić mają jak najlepszą ocenę ww. wniosków oraz uniknięcie trudności z rejestracją naszych wyrobów na szczeblu Unii Europejskiej. Z uwagi na przedstawiony powyżej fakt, że wnioski o rejestrację i ochronę nazw geograficznych lub tradycyjnych zawierają informacje związane z różnymi dziedzinami nauki – od zagadnień etnograficzno-historycznych do technologii żywności i kwestii prawnych – trudno jest wyobrazić sobie, aby oceną wniosku mogła zajmować się jedna, choćby najlepiej do tego celu przygotowana, osoba.

2) braku określenia procedury wniesienia zastrzeżenia do wniosku przed przekazaniem wniosku do Komisji Europejskiej

Zgodnie z rozporządzeniami nr 2081/92/EWG i nr 2082/92/EWG, sprzeciwy do wniosków przekazanych przez odpowiednie władze krajowe do Komisji Europejskiej mogą wnosić inne państwa albo właściwe podmioty z innych państw, za pośrednictwem krajowych władz, które są jedynymi uprawnionymi do działania na szczeblu unijnym.

Stąd konieczna staje się potrzeba konsultowania i dopuszczania zastrzeżeń do wniosku przez podmioty krajowe jeszcze na etapie poprzedzającym przekazanie wniosku do Komisji Europejskiej, a zatem na etapie jego zgłoszenia. Trudno bowiem wyobrazić sobie sytuację, w której państwo członkowskie samo składa sprzeciw do swojego wniosku. Przepisy ustawy – Prawo własności przemysłowej nie przewidują procedury wnoszenia zastrzeżeń przed przekazaniem wniosku do Komisji Europejskiej.

3) braku trybu krajowej ochrony tymczasowej

Mimo że art. 179¹ ust. 5 ustawy – Prawo własności przemysłowej stanowi o korzystaniu przez zgłoszone nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficzne z tymczasowej ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w zakresie i na warunkach określonych przez przepisy unijne dotyczące nazw pochodzenia oraz oznaczeń geograficznych, nie został w prawie polskim ustalony sposób realizacji tej ochrony na gruncie krajowym. Ponadto nie zostały określone sankcje grożące za jej naruszenie.

4) braku trybu postępowania w przypadku sprzeciwu na szczeblu unijnym

W przypadku gdy dojdzie do wniesienia sprzeciwu przez inne państwo do wniosku zgłoszonego przez polski podmiot, w rozporządzeniu nr 2081/92/EWG został przewidziany jedynie tryb do działania pomiędzy właściwymi władzami krajowymi. W ww. trybie nie zostało natomiast określone, w jaki sposób w sporze tym uczestniczyć mogą najbardziej zainteresowani, czyli producenci z tych państw. Ustanowienie zasad oraz trybu współdziałania organu państwowego z producentami w przypadku sporu na szczeblu unijnym należy zatem do władz krajowych. Ustawa – Prawo własności przemysłowej nie przewiduje takiego trybu. Brak możliwości uczestniczenia przez producentów w procedurze sporu na szczeblu unijnym wymaga wypracowania w polskim prawie trybu współdziałania producentów z organami państwowymi.

5) braku przepisów pozwalających dokonywać kontroli wyrobów regionalnych i tradycyjnych przez upoważnione jednostki certyfikujące

W celu zagwarantowania funkcjonowania systemu ochrony produktów regionalnych i tradycyjnych, konieczne stało się określenie w niniejszym projekcie ustawy kompetencji w dziedzinie kontroli i certyfikacji produktów posiadających chronioną nazwę pochodzenia, chronione oznaczenie geograficzne lub świadectwo szczególnego charakteru. Zgodnie z unijnymi rozporządzeniami kontroli tych wyrobów dokonywać mogą zarówno instytucje państwowe (w Polsce instytucją taką, na mocy ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spo-żywczych, jest Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych), jak też upoważnione jednostki certyfikujące akredytowane zgodnie z normą EN 45011. Do chwili obecnej w Polsce nie zostały ustanowione przepisy, które pozwalałyby jednostkom certyfikującym dokonywać kontroli produktów regionalnych i tradycyjnych. W państwach Unii Europejskiej, które od lat korzystają z możliwości ochrony swoich tradycyjnych i regionalnych produktów, to właśnie upoważnione jednostki odgrywają podstawową rolę w dziedzinie kontroli. Jednostki certyfikujące kontrolujące producentów produktów rolnych i artykułów spożywczych są jednym z elementów, który pozwala stwarzać na wsi pozarolnicze źródła utrzymania, rozwija ideę przedsiębiorczości i wpływa na zmniejszenie bezrobocia na obszarach wiejskich. Dokonywanie kontroli produktów regionalnych i tradycyjnych wyłącznie przez organy państwowe, jak to ma obecnie miejsce w

Polsce, nie pozwala w pełni korzystać z możliwości rozwoju regionalnego, jaką stwarzają unijne rozporządzenia dotyczące ochrony nazw produktów regionalnych i tradycyjnych.

Wybór jednostki kontrolnej jest jedną z przesłanek ubiegania się o nazwę pochodzenia, oznaczenie geograficzne oraz świadectwo szczególnego charakteru.

Projektowany stan prawny

Unijny system ochrony regionalnych i tradycyjnych produktów rolnych i artykułów spożywczych, zbudowany na podstawie rozporządzenia nr 2081/92/EWG oraz rozporządzenia nr 2082/92/EWG przewiduje korzystanie przez przedsiębiorców sektora rolno-spożywczego z trzech instrumentów prawnych, takich jak: oznaczenia geograficzne, nazwy pochodzenia oraz świadectwa szczególnego charakteru. Służą one wyróżnianiu produktów rolnych i artykułów spożywczych znakami potwierdzającymi wysoką jakość tych produktów i artykułów z uwagi na to, że charakteryzują się one:

- a) związkami z określonym obszarem geograficznym (krajem, regionem, miejscowością) – są to produkty regionalne, którym przyznaje się oznaczenia geograficzne albo nazwy pochodzenia,
- b) tradycyjną metodą produkcji – są to produkty tradycyjne, którym przyznaje się świadectwa o szczególnym charakterze.

Komisja Europejska chroni nazwy regionalnych i tradycyjnych produktów przez ich wpis do Rejestru Chronionych Nazw Pochodzenia i Oznaczeń Geograficznych (nazwy produktów zarejestrowane zgodnie z rozporządzeniem nr 2081/92/EWG) lub do Rejestru Świadectw Szczególno Charakteru (nazwy produktów zarejestrowane zgodnie z rozporządzeniem nr 2082/92/EWG). Ze względu na możliwość ochrony regionalnych i tradycyjnych nazw produktów rolnych i artykułów spożywczych na terytorium całej Unii Europejskiej, Komisja Europejska zabroniła prowadzenia tego typu rejestrów w państwach członkowskich oraz udzielania ochrony na gruncie krajowym tym nazwom wyrobów, które mogłyby zostać zarejestrowane przez Komisję Europejską (wyjątkiem od tej reguły jest możliwość udzielania przez władze krajowe tymczasowej ochrony tym nazwom produktów rolnych i artykułów spożywczych, które starają się o rejestrację w Komisji Europejskiej). Władze państw członkowskich Unii Europejskiej pełnić mają jedynie rolę pośrednika między Komisją Europejską a wytwórcami regionalnych i tradycyjnych produktów rolnych i

artykułów spożywczych, którzy chcą chronić nazwy wytwarzanych przez nich produktów na poziomie Unii Europejskiej. Państwa członkowskie są także zobligowane do przeprowadzenia formalnej i merytorycznej oceny wniosków o rejestrację nazw przed ich przesłaniem do Komisji Europejskiej oraz do reprezentowania interesów producentów na gruncie unijnym.

Dotychczasowy stan prawny nie pozwalał na efektywne wykonywanie powyższych zadań przez polskie organy administracji państwowej. W związku z tym celem niniejszego projektu ustawy jest uregulowanie kwestii związanych z oceną wniosków, tymczasową ochroną krajową oraz kontrolą regionalnych i tradycyjnych produktów rolnych i artykułów spożywczych, gdyż takie obowiązki wynikające z prawa unijnego ciążą na władzach krajów członkowskich.

Postępowanie w sprawie oceny wniosków o rejestrację nazw produktów rolnych i artykułów spożywczych

W związku z nałożeniem przez rozporządzenie nr 2081/92/EWG oraz rozporządzenie nr 2082/92/EWG na władze krajowe obowiązku oceny i przekazywania wniosków do Komisji Europejskiej, projekt ustawy określa procedurę formalnej i merytorycznej oceny wniosków o rejestrację oznaczenia geograficznego, nazwy pochodzenia albo świadectwa szczególnego charakteru przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Jak zostało wspomniane powyżej, w procedurze oceny kluczową rolę odgrywa Rada do Spraw Tradycyjnych i Regionalnych Nazw Produktów Rolnych i Artykułów Spożywczych, będąca organem opiniodawczo-doradczym przy Ministrze Rolnictwa i Rozwoju Wsi, składająca się z 6 członków wyróżniających się wiedzą w dziedzinach związanych z produktami regionalnymi i tradycyjnymi, w szczególności w zakresie prawa, polskiej tradycji i kultury oraz etnografii i technologii żywności.

Podobne ciała kolegialne działają w innych państwach Unii Europejskiej. Przykładowo we Francji od 1994 r. przy Ministerstwie Rolnictwa i Konsumpcji funkcjonuje Narodowa Komisja ds. Znaków i Atestów Produktów Rolnych i Spożywczych (CNLC) powołana do wydawania opinii w sprawach znaków jakości i formułowania celów oraz sposobów realizacji polityki w tym zakresie. Z tego powodu propozycja powołania w Polsce organu opiniodawczo-doradczego jedynie do spraw produktów regionalnych i tradycyjnych uzyskała żywą akceptację Komisji Europejskiej.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi powołuje członków Rady na okres 2 lat. Z uwagi na szeroki zakres zagadnień związanych z tematyką produktów regionalnych i tradycyjnych nie wydaje się możliwe przyjęcie innego kryterium wyboru członków Rady jak prezentowana przez nich wiedza oraz doświadczenie w powyższych kwestiach. Najważniejszą przesłanką przy wyborze członka Rady powinno być zaufanie, jakie minister pokłada w jego kompetencjach w ww. zakresie. Minister może także uzupełniać skład Rady w trakcie kadencji. Minister może odwołać członka Rady podczas trwania kadencji w następujących przypadkach: nieusprawiedliwionego niewykonywania przez członka Rady obowiązków lub rażąco niedbałego ich wykonywania, trwałej niemożności wykonywania obowiązków członka Rady, skazania członka Rady prawomocnym wyrokiem za przestępstwo popełnione z winy umyślnej. Zasady i tryb prac Rady określi regulamin przyjęty przez Radę oraz zatwierdzony przez ministra. Członkom Rady za udział w posiedzeniu, z wyjątkiem przewodniczącego, przysługuje ryczałtowe wynagrodzenie. Projekt ustawy enumeratywnie wylicza zadania Rady polegające na opiniowaniu wniosków o rejestrację, wniosków o zmianę specyfikacji, zastrzeżeń do wniosków o rejestrację, sprzeciwów do wniosków o rejestrację wniesionych przez inne państwo oraz sprzeciwów ze strony Rzeczypospolitej Polskiej do wniosku o rejestrację złożonego przez inne państwo.

Zaproponowany w projekcie ustawy tryb oceny wniosków o rejestrację można podzielić na dwa etapy. Pierwszy etap oceny złożonego wniosku o rejestrację polega na jego sprawdzeniu pod kątem wymagań formalnych. Jeżeli te zostaną spełnione, Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi przekazuje wniosek Radzie oraz ogłasza informację o jego złożeniu w Dzienniku Urzędowym Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz na stronach internetowych MRiRW. Takie ogłoszenie jest niezbędne, aby, w terminie 30 dni od dnia ogłoszenia informacji o złożeniu wniosku, osoba fizyczna, prawna lub jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości, której interesu prawnego lub gospodarczego dotyczy postępowanie przy ocenie wniosku, mogła wnieść zastrzeżenie do złożonego wniosku.

W drugim etapie Rada analizuje pod kątem merytorycznym dane zawarte we wniosku dotyczące m.in. związku między nazwą produktu a jego pochodzeniem geograficznym lub tradycyjną metodą wytwarzania, opisu procesu produkcyjnego, warunków jego kontroli oraz właściwości produktu i sposobu jego konfekcjonowania.

W zależności od tego czy do wniosku zostanie wniesione zastrzeżenie, czy nie, Rada rozpatruje sam wniosek albo wniosek wraz z wniesionym do niego zastrzeżeniem, w terminie

60 dni. Termin ten może zostać wydłużony, gdy w sprawie pojawią się nowe uzupełnienia lub wyjaśnienia do informacji zawartych we wniosku albo zastrzeżeniu.

W przypadku gdy analizowany jest sam wniosek, minister, biorąc pod uwagę opinię Rady:

– jeżeli wniosek spełniania wymagania określone w przepisach prawa unijnego – wydaje decyzję o stwierdzeniu spełniania tych wymagań oraz niezwłocznie przekazuje wniosek do Komisji Europejskiej i wpisuje nazwę produktu rolnego lub artykułu spożywczego na listę ochrony tymczasowej regionalnych i tradycyjnych nazw produktów rolnych i artykułów spożywczych albo

– jeżeli wniosek nie spełnia wymagań określonych w przepisach prawa unijnego – wydaje decyzję o odmowie przekazania wniosku do Komisji Europejskiej.

W sytuacji gdy analizowany jest wniosek i wniesione do niego zastrzeżenie, minister, biorąc pod uwagę opinię Rady:

– gdy wniosek jest zasadny, a zastrzeżenie jest niezasadne – wydaje decyzję o stwierdzeniu spełniania przez wniosek wymagań określonych przez właściwe przepisy prawa unijnego i oddaleniu zastrzeżenia, a następnie niezwłocznie przekazuje wniosek do Komisji Europejskiej i wpisuje nazwę na listę,

– gdy wniosek jest niezasadny – w drodze decyzji, odmawia przekazania wniosku do Komisji Europejskiej i umarza postępowanie w zakresie zastrzeżenia,

– gdy wniosek i zastrzeżenie są zasadne – wzywa wnioskodawcę i wnoszącego zastrzeżenie do złożenia wspólnego wniosku, w wyznaczonym terminie.

Podstawą wydania opinii przez Radę i decyzji ministra jest spełnianie przez wniosek o rejestrację wymagań określonych przez właściwe przepisy prawa unijnego. W przypadku wydania decyzji o stwierdzeniu spełnienia wymagań, minister przekazuje wniosek do Komisji Europejskiej oraz wpisuje nazwę na listę ochrony tymczasowej tradycyjnych i regionalnych nazw produktów rolnych i artykułów spożywczych, zapewniając w ten sposób ochronę zgłoszonej nazwy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

W przypadku niespełnienia przez wniosek wymagań określonych we właściwych przepisach prawa unijnego, minister, w drodze decyzji, odmawia przekazania wniosku do Komisji Europejskiej. W przypadku decyzji o stwierdzeniu spełniania wymagań określonych przez właściwe przepisy prawa unijnego projekt przewiduje wyłączenie stosowania przepisu

art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego, z uwagi na uprzednie uwzględnienie prawa do zaskarżenia wniosku o rejestrację od dnia ogłoszenia informacji o jego złożeniu w Dzienniku Urzędowym MRiRW. Zarówno 30 dni na wniesienie zastrzeżenia, jak i długi okres rozpatrywania przez Radę wniosku oraz zastrzeżenia wydają się wystarczające do wyłączenia stosowania w tym przypadku art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Wezwanie do złożenia wspólnego wniosku o rejestrację jest dodatkową szansą dla przedsiębiorców do porozumienia się, tak aby w jednym wniosku zostały zagwarantowane interesy obu stron sporu. Jeżeli jednak nie dojdzie do ugody między wnioskodawcą a wnoszącym zastrzeżenie, minister, w drodze decyzji, odmawia przekazania wniosku, uznając, że zasadne zastrzeżenie znosi zasadny wniosek.

Tymczasowa ochrona krajowa nazw produktów rolnych i artykułów spożywczych

Z faktem wydania decyzji o spełnianiu przez wniosek wymagań określonych w przepisach prawa unijnego oraz przekazania go do Komisji Europejskiej wiąże się powstanie nowych praw dla wnioskodawcy. Chodzi tu o przyznanie tymczasowej ochrony prawnej zgłoszonej przez wnioskodawcę nazwy produktu rolnego lub artykułu spożywczego. Z takiej ochrony korzystają wszystkie nazwy regionalne (tzn. ubiegające się o oznaczenie geograficzne albo nazwę pochodzenia) oraz te nazwy tradycyjne (tzn. ubiegające się o świadectwo szczególnego charakteru), o ochronę których wystąpił wnioskodawca. Taką ochronę zapewnia się przez umieszczenie nazwy na liście ochrony tymczasowej tradycyjnych i regionalnych nazw produktów rolnych i artykułów spożywczych prowadzonej przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Tymczasowy charakter umieszczenia nazwy na liście wynika wprost z przepisów prawa unijnego. Nazwa bowiem może znajdować się pod tymczasową ochroną krajową jedynie od dnia wydania decyzji o spełnianiu przez wniosek wymagań określonych w prawie unijnym do dnia podjęcia przez Komisję Europejską decyzji o wpisie nazwy do Rejestru Nazw Pochodzenia i Oznaczeń Geograficznych albo do Rejestru Świadectw Szczególnego Charakteru lub też o odmowie wpisu tej nazwy do jednego z tych rejestrów.

Z uwagi na fakt, że procedura unijna wpisu nazwy do rejestrów prowadzonych przez Komisję Europejską może trwać nawet kilka lat, konieczne wydaje się stworzenie możliwości tymczasowej ochrony krajowej nazw produktów rolnych i artykułów spożywczych ubiegających się o ochronę na gruncie unijnym. Ustanowienie jej w przepisach prawa krajowego odgrywa ogromną rolę w realizacji interesów producentów wyrobów regionalnych

i tradycyjnych. Pozostawienie nazwy na krajowej liście, już po podjęciu przez Komisję Europejską decyzji co do jej rejestracji, jest niezgodne z przepisami prawa unijnego zakazującymi rejestracji regionalnych i tradycyjnych produktów rolnych i artykułów spożywczych na szczeblu państwa członkowskiego. Z tego właśnie powodu w projekcie ustawy przewidziano, że w momencie objęcia nazwy produktu ochroną na gruncie Wspólnoty nazwa ta jest wykreślana z listy ochrony tymczasowej tradycyjnych i regionalnych nazw produktów rolnych i artykułów spożywczych.

Procedura rejestracji nazwy na szczeblu unijnym

Po zakończeniu postępowania na szczeblu krajowym, tj. ocenie wniosku i jego przekazaniu do Komisji Europejskiej, rozpoczyna się postępowanie na szczeblu unijnym. W okresie 6 miesięcy od dnia otrzymania wniosku od władz danego kraju członkowskiego, Komisja Europejska tłumaczy wniosek. Następnie publikuje główne punkty wniosku (streszczenie specyfikacji) w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich. Kolejne 6 miesięcy oczekuje się na wniesienie sprzeciwu do wniosku ze strony innych państw członkowskich. Jeżeli nie wpłynie żaden sprzeciw, Komisja Europejska wpisuje zgłoszoną nazwę do jednego z prowadzonych przez nią rejestrów.

W przypadku zgłoszenia sprzeciwu ze strony innego państwa członkowskiego, Komisja Europejska wzywa państwo, które złożyło wniosek, oraz państwo, które wniosło sprzeciw do osiągnięcia porozumienia. Jeżeli do tego nie dojdzie, Komisja samodzielnie podejmuje decyzję. Z uwagi na możliwość wniesienia sprzeciwu ze strony innego państwa członkowskiego, w przepisach krajowych został określony tryb współdziałania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z wnioskodawcą, którego wniosek stał się przyczyną sporu między państwami. Projekt ustawy określa także tryb wniesienia sprzeciwu przez polskich producentów do wniosku z innego państwa. Są oni wówczas zobowiązani do działania za pośrednictwem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi. W celu właściwego merytorycznego opracowania sprzeciwu do prac nad nim włączona zostaje Rada.

Kontrola produktów rolnych i artykułów spożywczych posiadających chronioną nazwę pochodzenia, chronione oznaczenie geograficzne lub świadectwo szczególne charakteru

Proces wytworzenia produktów rolnych i artykułów spożywczych posiadających chronioną nazwę pochodzenia, chronione oznaczenie geograficzne bądź świadectwo szczególnego charakteru, na mocy unijnych rozporządzeń nr 2081/92/EWG oraz nr 2082/92/EWG, powinien podlegać kontroli. Kontroli tej nie należy mylić z urzędową kontrolą mającą gwarantować bezpieczeństwo żywności, dokonywaną przez odpowiednie służby weterynaryjne lub sanitarne. Celem kontroli jest potwierdzenie, że proces produkcyjny danego produktu rolnego lub artykułu spożywczego, który zadeklarowany został w specyfikacji dołączonej do wniosku o rejestrację nazwy danego produktu, jest przestrzegany. Innymi słowy kontrola ta ma zweryfikować, czy producenci przestrzegają zasad produkcyjnych, które sami zgłosili (zadeklarowali w specyfikacji) podczas rejestracji produktu.

Przepisy unijne nie określają sposobu przeprowadzania tej kontroli, gdyż o jej częstotliwości, zasadach i zakresie decydują producenci danego wyrobu w porozumieniu z wybraną przez siebie jednostką kontrolną. Specyfika poszczególnych regionalnych i tradycyjnych produktów rolnych lub artykułów spożywczych, wymaga, w przypadku każdego z zarejestrowanych produktów, stosowania odmiennych działań kontrolnych. Nie bez znaczenia jest również fakt, że zgodnie z właściwymi przepisami prawa unijnego koszty kontroli, o której mowa powyżej, są w całości pokrywane przez producentów regionalnych i tradycyjnych wyrobów.

Zgodnie z projektem ustawy, producenci wyrobów regionalnych lub tradycyjnych, chcąc potwierdzić zawarte w specyfikacji informacje, są obowiązani poddać się kontroli przeprowadzanej przez Inspekcję Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych lub upoważnione jednostki certyfikujące, akredytowane zgodnie z normą PN-EN 45011. Wyboru jednostki kontrolnej dokonują producenci.

Jednostki akredytowane zgodnie z normą PN-EN 45011, na podstawie wyników przeprowadzanych kontroli, wydają lub cofają certyfikaty zgodności produktu i sposobu jego wytwarzania ze specyfikacją. Upoważnienia jednostkom certyfikującym do przeprowadzania tego typu kontroli wydaje Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Nadzór nad jednostkami sprawuje Główny Inspektor Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

Stwierdzenie podczas kontroli, że produkt nie jest zgodny z warunkami zawartymi w specyfikacji, wiąże się z określonymi sankcjami nakładanymi przez Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych. Są nimi: zakaz używania na opakowaniach chronionej nazwy pochodzenia, chronionego oznaczenia geograficznego albo

nazwy o szczególnym charakterze oraz zakaz wprowadzania do obrotu produktu rolnego i artykułu spożywczego lub nakaz wycofania go z obrotu.

Oplaty

Projekt ustawy nakłada na wnioskodawców i wnoszących zastrzeżenie obowiązek uiszczenia opłaty za dokonanie merytorycznej oceny wniosku albo zastrzeżenia, wniosku o zmianę specyfikacji, a także rozpatrzenie sprzeciwu do wniosku złożonego przez inne państwo. Powyższe opłaty stanowią dochód budżetu państwa.

Przepisy karne

Realizacja ochrony regionalnych i tradycyjnych nazw produktów rolnych i artykułów spożywczych wymaga ustanowienia odpowiednich sankcji za brak respektowania praw producentów, którzy zarejestrowali nazwy swoich produktów.

Sankcje karne, takie jak: grzywna, kara ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2, zostały przewidziane za oznaczanie produktów rolnych i artykułów spożywczych podrobioną chronioną nazwą pochodzenia, chronionym oznaczeniem geograficznym albo nazwą o szczególnym charakterze lub za wprowadzanie tak oznaczonych do obrotu. Jeżeli z ww. czynów sprawca uczynił sobie stałe źródło dochodów lub dopuszcza się ich w stosunku do ww. produktów o znacznej wartości, podlega on karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 5.

Art. 61 projektu ustawy podaje dwie podstawowe przesłanki nielegalnego używania chronionej nazwy:

- niewypełnianie warunków zawartych w specyfikacji,
- wprowadzanie produktu do obrotu i umieszczanie na tym produkcie, artykule lub jego opakowaniu lub użycie w inny sposób: nazwy wpisanej na listę lub nazwy wpisanej do Rejestru Nazw Pochodzenia i Oznaczeń Geograficznych lub nazwy wpisanej do Rejestru Świadectw Szczególnego Charakteru, jeżeli we wniosku wnioskodawca wystąpił o jej ochronę, a także, gdy wprowadzając produkt do obrotu, umieszcza się na opakowaniu lub tym produkcie symbol chronionej nazwy pochodzenia, chronionego oznaczenia geograficznego lub świadectwa szczególnego charakteru.

Ww. czyny podlegają karze grzywny nie niższej niż 4 000 zł. Orzekanie w tych sprawach następuje w trybie Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.

Zmiany w przepisach obowiązujących

Przyjęcie niniejszego projektu ustawy wymaga wyłączenia z zakresu przepisów dotyczących oznaczeń geograficznych ustawy – Prawo własności przemysłowej produktów rolnych wymienionych w Traktacie ustanawiającym Wspólnotę Europejską, Załącznik nr I oraz produktów rolnych i artykułów spożywczych wymienionych w rozporządzeniu Rady nr 2081/92/EWG z dnia 14 lipca 1992 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i oznaczeń pochodzenia produktów rolnych i artykułów żywnościowych, w załącznikach.

W związku z nałożeniem w projekcie ustawy na ministra właściwego do spraw rynków rolnych obowiązku przyjmowania, oceny i przekazywania do Komisji Europejskiej wniosków o rejestrację nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych dla produktów rolnych i artykułów spożywczych, projektowany akt prawny uchyla art. 179¹ ustawy – Prawo własności przemysłowej dotyczący rozpatrywania zgłoszeń oznaczeń geograficznych lub nazw pochodzenia i przekazywania ich do Komisji Europejskiej.

Z uwagi na fakt, że projekt ustawy zakłada wprowadzenie nowych instytucji prawnych porządkujących kwestie związane z ochroną regionalnych i tradycyjnych nazw produktów rolnych oraz artykułów spożywczych, takich jak: lista ochrony tymczasowej nazw produktów regionalnych i tradycyjnych, konieczna stała się zmiana dotychczasowego brzmienia art. 132 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej dotyczącego możliwości udzielania prawa ochronnego na znak towarowy. Zgodnie z zaproponowaną zmianą nie udziela się prawa ochronnego na znak towarowy dla towarów identycznych lub podobnych, jeżeli wykorzystuje on nazwy wpisane na listę, o której mowa wyżej.

Zmiany zaproponowane w ustawie z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1503, z późn. zm.) są bezpośrednio związane z rozszerzeniem katalogu instytucji prawnych chroniących nazwy produktów rolnych i artykułów spożywczych oraz ze zmianą nazewnictwa tych instytucji.

W związku z nałożeniem w projekcie na ministra właściwego do spraw rynków rolnych obowiązku przyjmowania, oceny i przekazywania do Komisji Europejskiej wniosków o

rejestrację świadectw szczególnego charakteru dla produktów rolnych i artykułów spożywczych projektowany akt prawny uchyla w art. 13 ust. 5-11 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.

Ocena Skutków Regulacji

1. Dochody oraz wydatki budżetu i sektora publicznego

Ustawa, porządkując stan prawny dotyczący spraw związanych z produktami regionalnymi i tradycyjnymi, będzie oddziaływać na zwiększenie dochodów budżetu państwa. Jasne określenie procedury związanej z rejestracją produktów regionalnych i tradycyjnych usprawni składanie wniosków i przyczyni się do aktywizacji zawodowej społeczności wiejskich. Dodatkowo za dokonanie oceny złożonego wniosku, wniesionego zastrzeżenia do złożonego wniosku oraz złożonego wniosku o zmianę specyfikacji pobierać się będzie opłata. Opłata ta stanowi dochód budżetu państwa.

Stawka opłaty za dokonanie oceny wniosku o rejestrację świadectwa dla artykułów rolno-spożywczych o szczególnym charakterze oraz za jego przekazanie do Komisji Europejskiej wynosi obecnie 300 zł. Stawka ta została określona w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 8 lipca 2004 r. w *sprawie określenia stawki opłaty za dokonanie oceny wniosku o rejestrację świadectwa dla artykułów rolno-spożywczych o*

szczególnym charakterze oraz za jego przekazanie do Komisji Europejskiej (Dz. U. Nr 125, poz. 1311). Mając na uwadze, że o świadectwo o szczególnym charakterze może ubiegać się grupa producentów, przetwórców i innych zainteresowanych podmiotów oraz każde stowarzyszenie, bez względu na formę prawną i skład, opłata ta nie powinna utrudniać rejestracji produktu tradycyjnego.

Stawka opłaty za dokonanie oceny wniosku o rejestrację oznaczenia geograficznego lub nazwy pochodzenia oraz za jego przekazanie do Komisji Europejskiej wynosi obecnie również 300 zł. Stawka ta została określona w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 29 sierpnia 2001 r. w *sprawie opłat związanych z ochroną wynalazków, wzorów użytkowych, wzorów przemysłowych, znaków towarowych, oznaczeń geograficznych i topografii układów scalonych* (Dz. U. Nr 90, poz. 1000 oraz z 2004 r. Nr 35, poz. 309). Biorąc pod uwagę, że o oznaczenie geograficzne lub nazwę pochodzenia może ubiegać się grupa, a tylko w wyjątkowych przypadkach pojedynczy podmiot, opłata ta nie powinna utrudniać rejestracji produktów regionalnych.

Ustalenie stawki na takim poziomie gwarantuje pełne pokrycie wszystkich kosztów związanych z oceną formalną wniosków, dlatego też nie przewiduje się zmian w stawce opłaty po uchwaleniu ustawy.

Ocena merytoryczna będzie dokonywana przez Radę do Spraw Tradycyjnych i Regionalnych Nazw Produktów Rolnych i Artykułów Spożywczych. Koszty związane z tą oceną nie będą uwzględnione przy określaniu stawki opłaty za ocenę i przekazywanie wniosków do Komisji Europejskiej i będą pokrywane z części budżetu państwa, której dysponentem jest Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Wydatki te będą wynikać głównie z wypłacania wynagrodzenia członkom Rady do Spraw Tradycyjnych i Regionalnych Nazw Produktów Rolnych i Artykułów Spożywczych. Rada, powołana jako organ opiniodawczo-doradczy Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi, składać się będzie z niezależnych ekspertów, których podstawowym zadaniem będzie opiniowanie wniosków i zastrzeżeń do wniosków o rejestrację produktów regionalnych i tradycyjnych. Obecnie za udział w posiedzeniu członkowi Rady przysługuje ryczałtowe wynagrodzenie w wysokości 600 zł.

Przy założeniu, że Rada będzie zbierać się raz w miesiącu oraz że wynagrodzenie pozostanie na niezmiennym poziomie, roczne koszty związane z oceną wniosków wyniosą: 43 200 zł (12 posiedzeń Rady x 6 członków Rady x 600 zł). Początkowo wydatki z budżetu będą zatem przewyższać dochody państwa. Biorąc pod uwagę pozytywny wpływ rejestracji

na rynek pracy oraz konkurencyjność zewnętrzną i wewnętrzną gospodarki, a w szczególności prawa ochronne związane z zarejestrowaną nazwą, należy oczekiwać, na skutek rejestracji, dużego wzrostu aktywności gospodarczej.

Środki na funkcjonowanie Rady w 2004 r., w wysokości 14 400 zł, zostały zabezpieczone w budżecie Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

W związku z nałożeniem na Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych dodatkowych zadań związanych z kontrolą producentów wytwarzających regionalne i tradycyjne wyroby oraz zadań związanych z nadzorem nad jednostkami certyfikującymi konieczne wydaje się zwiększenie o pięć etatów liczby etatów w Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych. Koszty związane ze zwiększeniem liczby etatów zostałyby sfinansowane z rezerwy celowej określonej corocznie w ustawie budżetowej na zwiększenia wynikające ze zmian organizacyjnych i nowych zadań jednostek budżetowych.

2. Rynek pracy

Wejście w życie ustawy powinno mieć dodatni, choć pośredni, wpływ na rynek pracy. Produkty regionalne i tradycyjne, których nazwy chronione są przez Unię Europejską, rozpoznawalne są przez szerokie grono konsumentów. Ponadto wyróżnianie produktów rolnych i artykułów spożywczych znakami potwierdzającymi regionalny bądź tradycyjny charakter, który świadczy o wysokiej jakości wyrobu, wpływa na wzrost sprzedaży zarejestrowanych produktów, które przestają być dla konsumentów anonimowe. Zwiększenie sprzedaży przekłada się bezpośrednio na zwiększenie liczby osób zatrudnionych przy ich produkcji. Projekt ustawy powinien zatem doprowadzić do zwiększenia liczby miejsc pracy na obszarach, z których pochodzą zarejestrowane produkty.

3. Konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

Wejście w życie projektowanej ustawy powinno mieć wpływ zarówno na konkurencyjność wewnętrzną, jak i zewnętrzną gospodarki. Uregulowanie stanu prawnego dotyczącego spraw związanych z produktami regionalnymi i tradycyjnymi, które charakteryzują się wysoką jakością, powinno doprowadzić do wzrostu konkurencji na rynku wewnętrznym. Ustawa będzie także miała wpływ na konkurencyjność zewnętrzną gospodarki. Pośrednio usprawni

ona wprowadzanie do obrotu wyrobów wyjątkowych, produkowanych w Polsce i nigdzie indziej w Europie ani na świecie. Ich niepowtarzalność umożliwi konkurencję z podmiotami europejskimi, która byłaby niemożliwa, gdyby oparta została na rywalizacji cenowej i jednorodnym produkcie, a nie na tradycyjnym sposobie wytwarzania lub wyjątkowych cechach produktu związanych z jego pochodzeniem geograficznym.

4. Sytuacja i rozwój regionalny

Wejście w życie projektowanej ustawy będzie miało pozytywny wpływ na rozwój regionalny Polski. Celem unijnych rozporządzeń regulujących kwestie związane z ochroną regionalnych i tradycyjnych wyrobów, obok ochrony interesów producentów oraz informowania konsumentów na temat jakości wyrobów, jest właśnie rozwój regionu, z którego pochodzi zarejestrowany wyrób. Świadczy o tym chociażby fakt, że prawo do używania chronionej nazwy produktu posiada każdy, kto produkuje dany wyrób zgodnie ze specyfikacją. Grupa producentów uprawnionych do używania danej nazwy zadeklarowana we wniosku o rejestrację nazwy produktu nie jest zatem wyłącznym „właścicielem” prawa do nazwy. Przyjęcie takiego rozwiązania przez ustawodawcę unijnego świadczy o tym, że celem niniejszej regulacji nie jest ochrona praw pojedynczych podmiotów, ale rozwój całego regionu, w którym dany produkt jest lub był wytwarzany.

Największy wzrost aktywności gospodarczej powinien skupić się na obszarach, z których będą pochodzić produkty, których nazwy zostaną zarejestrowane. Należy tu oczekiwać największej poprawy na rynku pracy oraz wzrostu poziomu współpracy między podmiotami gospodarczymi. W dłuższym okresie należy oczekiwać wzrostu zainteresowania problematyką produktów regionalnych i tradycyjnych także na innych obszarach kraju. Procesom tym będzie towarzyszyć ochrona dziedzictwa kulturowego Polski, promocja tradycji i rozpowszechnianie jej w Europie, a w konsekwencji rozwój agroturystyki i turystyki wiejskiej na tych obszarach.

5. Konsultacje społeczne

W ramach uzgodnień z organizacjami społecznymi projekt ustawy został skonsultowany z:

- 1) Polską Izbą Produktu Regionalnego i Lokalnego,
- 2) Krajową Radą Izb Rolniczych,
- 3) Polską Konfederacją Pracodawców Prywatnych,
- 4) NSZZ Rolników Indywidualnych „Solidarność”,

-
- 5) Związkiem Zawodowym Rolnictwa „Samoobrona”,
 - 6) Krajowym Związkiem Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych,
 - 7) Związkiem Zawodowym Pracowników Rolnictwa w RP,
 - 8) Polską Izbą Biznesu Żywnościowego,
 - 9) Radą Gospodarki Żywnościowej,
 - 10)Krajową Radą Winiarstwa i Miodosytnictwa,
 - 11)Polskim Instytutem Winorośli i Wina,
 - 12)Krajową Radą Przetwórstwa Spirytusu,
 - 13)Polskim Zrzeszeniem Producentów Octu,
 - 14)Ogólnopolskim Stowarzyszeniem Plantatorów Winorośli i Producentów Wina (Zielona Góra),
 - 15)Sekcją Winoroślarską Związku Sadowników Polskich,
 - 16)Polską Izbą Rzeczników Patentowych.

W wyniku konsultacji społecznych uwagi wniosły następujące organizacje:

- 1) Polska Izba Produktu Regionalnego i Lokalnego,
- 2) Krajowy Związek Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych,
- 3) Związek Zawodowy Pracowników Rolnictwa w RP,
- 4) Krajowa Rada Przetwórstwa Spirytusu,
- 5) Sekcja Winoroślarska Związku Sadowników Polskich,
- 6) Polska Izba Biznesu Żywnościowego,
- 7) Polska Izba Rzeczników Patentowych.

Większość uwag nadesłanych przez organizacje społeczne dotyczyła składu, sposobu wyboru oraz wydłużenia czasu trwania kadencji i zwiększenia liczby członków Rady do Spraw Tradycyjnych i Regionalnych Nazw Produktów Rolnych i Artykułów Spożywczych. Ze względu na stanowisko Ministerstwa Finansów, poddającego w wątpliwość potrzebę powołania ww. Rady, powyższe uwagi nie zostały uwzględnione.

Zostały także podniesione kwestie związane z postanowieniami dotyczącymi rejestracji i ochrony nazw win i napojów spirytusowych. Uwagi te nie zostały uwzględnione w wyniku zmiany zakresu regulacji omawianego projektu ustawy. Wyjątkiem jest tu uwaga zgłoszona przez Polską Izbę Produktu Regionalnego i Lokalnego, w której Izba proponowała ograniczenie zakresu regulacji do produktów rolnych i artykułów spożywczych.

Polska Izba Rzeczników Patentowych zgłosiła uwagę, że w projekcie ustawy niejasno rysuje się relacja między oznaczeniami o charakterze geograficznym i znakami towarowymi. Za jedyne możliwe rozwiązanie Polska Izba Rzeczników Patentowych uznała pozostawienie zagadnień związanych z oznaczeniami geograficznymi w gestii Urzędu Patentowego RP. Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi, deklarując pełną chęć współpracy z Urzędem Patentowym RP, nie podziela tej opinii.

Największą rozbieżność zdań organizacji społecznych wywołała kwestia wysokości kar za niezgodne z prawem wykorzystywanie chronionych nazw. Część organizacji uznała sankcje za zbyt wysokie, pozostałe za zbyt niskie. W związku z powyższym uwagi organizacji społecznych w tym zakresie nie zostały uwzględnione.

Uwagi dotyczące redakcyjnych zmian pojedynczych wyrazów i zwrotów użytych w treści przepisów zostały uwzględnione, jeżeli pokrywały się z uwagami wniesionymi przez ministerstwa i inne urzędy.

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU
Jarosław Pietras

Sekr.Min.JP-970 /04/DPE/dk

Warszawa, dnia 29 lipca 2004 r.

Pan
Aleksander Proksa
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o rejestracji i ochronie nazw produktów rolnych i artykułów spożywczych oraz o zmianie innych ustaw, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (DZ. U. Nr 106 poz. 494), przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Ministra Jarosława Pietrasa, działającego z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

Szanowny Panie Ministrze,

W związku z przedstawionym projektem ustawy (pismo nr RM-10-130-04) pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

- I. Celem projektowanej ustawy o rejestracji i ochronie nazw produktów rolnych i artykułów spożywczych oraz o zmianie innych ustaw jest wprowadzenie do polskiego prawa kompleksowych przepisów kompetencyjnych i proceduralnych w zakresie ochrony i rejestracji oznaczeń geograficznych, nazw pochodzenia oraz świadectw o szczególnym charakterze produktów rolnych i artykułów spożywczych.
- II. Prawo Unii Europejskiej reguluje powyższe zagadnienia w dwóch następujących aktach prawnych:

- 1) rozporządzenie Rady (EWG) nr 2081/92 z dnia 14 lipca 1992 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia dla produktów rolnych i środków spożywczych (Dz. Urz. WE L 208, z 24.07.1992, z późn. zm.),
- 2) rozporządzenie Rady (EWG) nr 2082/92 z dnia 14 lipca 1992 r. w sprawie zaświadczeń o szczególnych cechach produktów rolnych i środków spożywczych (Dz. Urz. WE L 208, z 24.07.1992, z późn. zm.).

Zdefiniowane w ww. rozporządzeniach oznaczenia, nazwy i świadectwa są rejestrowane przez Komisję Europejską i chronione jednolicie na terytorium całej Unii Europejskiej. Ochrona ta służy realizacji ogólnego celu, jakim jest promocja bezpieczeństwa i jakości żywności, zapewnienie zróżnicowanej oferty, a także wspieranie rozwoju obszarów wiejskich.

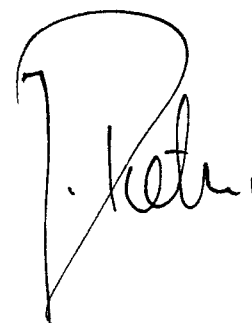
- III. Projektowana ustawa zapewnia stosowanie omawianych przepisów wspólnotowych poprzez wyznaczenie krajowych organów rejestracyjnych oraz procedur przyjmowania, rejestrowania i kierowania do Komisji Europejskiej wniosków o rejestrację. Projekt ustawy przewiduje przejście przez Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi całości zadań w zakresie powyższych spraw. Minister właściwy do spraw rynków rolnych jest organem właściwym w sprawach przyjmowania, oceny i przekazywania do Komisji Europejskiej wniosku o rejestrację nazw i oznaczeń, rozpatrywania sprzeciwu zgłaszanego do wniosku o rejestrację, a także upoważniania akredytowanych jednostek certyfikujących.

Szczególnie ważnym rozwiązaniem mającym zapewnić sprawny przebieg rejestracji na poziomie wspólnotowym jest powołanie na mocy projektowanej ustawy Rady do spraw Tradycyjnych i Regionalnych Nazw Produktów Rolnych i Artykułów Spożywczych jako organu opiniodawczo-doradczego ministra. Do zadań Rady należeć będzie ocena wniosków o rejestrację pod kątem spełniania wymogów rozporządzeń 2081/92 i 2082/92 oraz analiza wnoszonych zastrzeżeń i sprzeciwów.

Ponadto, zgodnie z art. 10 rozporządzenia 2081/92 oraz art. 14 rozporządzenia 2082/92, przepisy projektu ustanawiają właściwości organów i jednostek organizacyjnych oraz procedury w zakresie kontroli i certyfikacji produktów rolnych i artykułów spożywczych posiadających chronioną nazwę pochodzenia, chronione oznaczenie geograficzne lub świadectwo szczególnego charakteru.

- IV. Należy stwierdzić, że przepisy projektowanej ustawy zapewniają prawidłowe wykonanie obowiązków wynikających z przepisów prawa Unii Europejskiej w zakresie ochrony i rejestracji oznaczeń geograficznych, nazw pochodzenia oraz świadectw o szczególnym charakterze produktów rolnych i artykułów spożywczych. Rozwiązania przewidziane w projekcie eliminują braki i niespójności z przepisami wspólnotowymi istniejące w dotychczasowych regulacjach, tworząc jednolity system rejestracji, ochrony i kontroli produktów tradycyjnych i regionalnych.
- V. **W konkluzji stwierdzam, iż projekt ustawy o rejestracji i ochronie nazw produktów rolnych i artykułów spożywczych oraz o zmianie innych ustaw jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.**

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Wojciech Olejniczak
Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾
z dnia 2004 r.**

w sprawie wysokości ryczałtowego wynagrodzenia członków Rady do Spraw Tradycyjnych i Regionalnych Nazw Produktów Rolnych i Artykułów Spożywczych

Na podstawie art. 5 ust. 11 ustawy z dnia 2004 r. o rejestracji i ochronie nazw produktów rolnych i artykułów spożywczych oraz o zmianie innych ustaw (Dz. U. Nr , poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Określa się ryczałtowe wynagrodzenie, jakie przysługuje członkom Rady do Spraw Tradycyjnych i Regionalnych Nazw Produktów Rolnych i Artykułów Spożywczych za udział w posiedzeniu Rady, w wysokości 600 złotych.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

W porozumieniu:
Minister Finansów

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rynki rolne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 134, poz. 1433).

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 5 ust. 11 ustawy z dnia.....2004 r. o rejestracji i ochronie nazw produktów rolnych i artykułów spożywczych oraz o zmianie innych ustaw (Dz. U. Nr , poz.).

Celem projektowanego rozporządzenia jest określenie stawki ryczałtowego wynagrodzenia, jakie będzie przysługiwać członkom Rady do Spraw Tradycyjnych i Regionalnych Produktów Rolnych i Artykułów Spożywczych za udział w posiedzeniu Rady.

Do zadań Rady należy wydawanie opinii na temat zasadności wniosku o rejestrację nazwy produktu rolnego lub artykułu spożywczego, sprzeciwu do wniosku o rejestrację nazwy produktu rolnego lub artykułu spożywczego, wniosku o zmianę specyfikacji produktu rolnego lub artykułu spożywczego oraz za wydanie opinii na temat sprzeciwów, o których mowa w art. 33 ustawy o rejestracji i ochronie nazw produktów rolnych i artykułów spożywczych oraz o zmianie innych ustaw.

Wysokość ryczałtowego wynagrodzenia za udział członka Rady w posiedzeniu Rady wynosi 600 złotych.

Członkami Rady są znawcy problematyki prawnej, etnograficznej, historyczno-kulturoznawczej, rolnej i żywnościowej związanej z rejestracją nazw produktów rolnych i artykułów spożywczych. Kolegialność Rady i profesjonalizm jej członków zapewnić mają jak najlepszą ocenę ww. wniosków oraz uniknięcie trudności z rejestracją naszych wyrobów na szczeblu Unii Europejskiej.

Projektowane rozporządzenie nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 i z 2004 r. Nr 65, poz. 597) i w związku z tym nie wymaga notyfikacji.

Ocena Skutków Regulacji:

Dochody oraz wydatki budżetu i sektora publicznego.

Przy założeniu, że Rada będzie zbierać się raz w miesiącu, roczne koszty związane z oceną wniosków wyniosą: 43200 zł (12 posiedzeń Rady X 6 członków Rady X 600 zł).

Początkowo wydatki z budżetu będą przewyższać dochody państwa związane z wejściem w życie ustawy o rejestracji i ochronie nazw produktów rolnych i artykułów spożywczych oraz o zmianie innych ustaw. Biorąc pod uwagę pozytywny wpływ rejestracji na rynek pracy oraz konkurencyjność zewnętrzną i wewnętrzną gospodarki, a w szczególności prawa ochronne związane z zarejestrowaną nazwą należy oczekiwać dużego wzrostu aktywności gospodarczej, a w konsekwencji zwiększenia dochodów budżetowych.

Ponadto, właściwa ocena merytoryczna wiąże się z uniknięciem lub ograniczeniem przypadków odmowy przez Komisję Europejską rejestracji nazwy zgłoszonej we wniosku albo zwrócenia przez nią dokumentacji z żądaniem jej poprawienia.

Projektowane rozporządzenie nie będzie mieć wpływu na rynek pracy, konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki oraz sytuację i rozwój regionalny.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾
z dnia 2004 r.

**w sprawie wzorów wniosku o rejestrację nazwy pochodzenia, oznaczenia geograficznego
albo nazwy o szczególnym charakterze produktu rolnego lub artykułu spożywczego oraz
wzoru wniosku o zmianę specyfikacji**

Na podstawie art. 32 ustawy z dnia 2004 r. o rejestracji i ochronie nazw produktów rolnych i artykułów spożywczych oraz o zmianie innych ustaw (Dz. U. Nr , poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Określa się wzór wniosku o:

- 1) rejestrację nazwy o szczególnym charakterze produktu rolnego lub artykułu spożywczego, który jest określony w załączniku nr 1 do rozporządzenia;
- 2) rejestrację nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego produktu rolnego lub artykułu spożywczego, który jest określony w załączniku nr 2 do rozporządzenia;
- 3) o zmianę specyfikacji, który jest określony w załączniku nr 3 do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

1) Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rynki rolne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 134, poz. 1433).

**Załączniki do rozporządzenia
Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi
z dnia.....2004 r. (poz.)**

Załącznik nr 1

WZÓR

**WNIOSEK O REJESTRACJĘ
NAZWY O SZCZEGÓLNYM CHARAKTERZE**

I. Dane wnioskodawcy

1. Nazwa¹⁾:

2. Siedziba:

3. Adres:

Telefon:

Faks:

E-mail:

4. Imię i nazwisko osoby reprezentującej wnioskodawcę:

Wyrażam zgodę na przetwarzanie danych osobowych zawartych we wniosku o rejestrację, zgodnie z ustawą z dnia 29.08.1997r. o ochronie danych osobowych (Dz.U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.).

5. Data:

6. Podpis:

¹⁾ O rejestrację nazwy może ubiegać się grupa. „Grupa” oznacza każde stowarzyszenie, niezależnie od jego formy prawnej lub składu, producentów i przetwórców tego samego produktu rolnego lub artykułu spożywczego.

7. Skład:

Imiona i nazwiska oraz miejsca zamieszkania i adresy albo nazwy, siedziby i adresy członków grupy oraz ich adresy:	Proszę zaznaczyć czy członek grupy jest producentem, czy przetwórcą²⁾:

²⁾ Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia Rady nr 2082/92/EWG z dnia 14 lipca 1992 r. w sprawie świadectw szczególnego charakteru dla produktów rolnych i artykułów spożywczych, również inne zainteresowane osoby fizyczne lub prawne mogą brać udział w pracach grupy. Z uwagi na to należy przy podawaniu ich danych określić na czym polega ich związek z produktem rolnym lub artykułem spożywczym.

II. Specyfikacja

1. Nazwa produktu rolnego lub artykułu spożywczego:

--

2. Rodzaj produktu rolnego lub artykułu spożywczego:

Proszę zaznaczyć krzyżykiem jedną z kategorii, do której należy produkt rolny lub artykuł spożywczy:

Produkty rolne wymienione w Traktacie ustanawiającym Wspólnotę Europejską, w Załączniku nr I:		
1.1.	Świeże mięso i podroby	
1.2.	Produkty mięsne (solone, wędzone, gotowane itp.)	
1.3.	Sery	
1.4.	Inne produkty zwierzęce (jajka, miód, produkty mleczne bez masła)	
1.5.	Oleje i tłuszcze (masło, margaryna, olej itp.)	
1.6.	Owoce, warzywa, zboża (przetworzone i nie)	
1.7.	Świeże ryby, małże, skorupiaki i produkty na bazie ryb	
1.8.	Inne produkty wymienione w załączniku I (przyprawy, itp.)	
Artykuły spożywcze wymienione w rozporządzeniu Rady nr 2082/92/EWG, w załączniku:		
2.1.	Piwo	
2.2.	Czekolada oraz inne produkty zawierające kakao	
2.3.	Napoje z ekstraktów roślinnych	
2.4.	Wyroby cukiernicze, chleb, ciasta, ciastka, herbatniki i inne wyroby piekarnicze	
2.5.	Makaron gotowany lub nie, nadziewany lub nie	
2.6.	Przyrządzone dania	
2.7.	Gotowe sosy, przyprawy	
2.8.	Zupy, buliony	
2.9.	Lody na mleku lub lody na wodzie (sorbety)	

3. Charakterystyka produktu rolnego lub artykułu spożywczego:

Opis:	Proszę opisać, w jaki sposób podane cechy odróżniają produkt rolny lub artykuł spożywczy od innych produktów lub artykułów, należących do tej samej kategorii lub do niego podobnych:
Wygląd:	
Kształt:	
Wielkość:	
Kolor:	
„Wrażenie w dotyku”:	
Smak:	
Wskaźniki mikrobiologiczne oraz chemiczne:	
Poziom zawartości alkoholu lub pH:	
Inne dodatkowe informacje:	

4. Surowce:

Lista surowców wykorzystanych do produkcji:	Proszę określić szczególne cechy i wyjątkową jakość surowców wykorzystanych do produkcji:

5. Podstawowe informacje:

Proszę podać informacje dotyczące tradycji, pochodzenia oraz historii produktu rolnego lub artykułu spożywczego:

Proszę przedstawić historyczne, spotykane w literaturze lub innych materiałach źródłowych wzmianki dotyczące rejestrowanego produktu, np. stare etykiety, oznaczenia, cytaty z książek itp.

Jeżeli ilustrowane informacje lub zdjęcia są dołączone do wniosku, proszę zaznaczyć.

Czy były jakieś istotne zmiany w sposobie wytwarzania w ciągu ostatnich lat?

TAK

NIE

Jeżeli **TAK** proszę wymienić.

6. Metoda produkcji:

Uwaga: Metoda produkcji **nie może** być utrzymywana w tajemnicy. Producenci nie należący do grupy, która złożyła wniosek o rejestrację mają prawo produkować i mogą legalnie wykorzystywać zarejestrowaną nazwę, jeżeli wykażą, że wytwarzają produkt rolny lub artykuł spożywczy zgodnie z tą specyfikacją.

Proszę opisać wszystkie etapy wytworzenia produktu rolnego lub artykułu spożywczego łącznie z lokalnymi lub tradycyjnymi elementami metody produkcyjnej (techniki, umiejętności, narzędzia):	Proszę wyjaśnić, w jaki sposób poszczególne etapy produkcji wpływają na odmienność produktu rolnego lub artykułu spożywczego oraz jego szczególny, tradycyjny charakter:
Etap 1 –	

Etap 2 -	
Etap 3 -	
Etap 4 -	
Etap 5 -	
Etap 6 -	
Etap 7 -	
Etap 8 -	
Etap 9 -	

Jeżeli to konieczne proszę samodzielnie powiększyć tabelę o kolejne etapy produkcji.

7. Jednostka kontrolna:

Proszę o wskazanie jednostki kontrolnej, która będzie sprawdzać, że produkt rolny lub artykuł spożywczy jest wytwarzany zgodnie ze specyfikacją.

Proszę wpisać dane jednostki kontrolnej:

**Nazwa jednostki
lub jej oddziału:**

Adres:

Kod pocztowy:

Numer telefonu (łącznie z numerem kierunkowym):

Numer faksu (łącznie z numerem kierunkowym):

Proszę opisać działania kontrolne podejmowane dla poszczególnych etapów produkcji i częstotliwość dokonywanych działań kontrolnych:

Etapy produkcji:	Częstotliwość i zakres działań kontrolnych:
Etap-1	
Etap-2	
Etap-3	
Etap-4	
Etap-5	
Etap-6	

Jeżeli to konieczne proszę samodzielnie powiększyć tabelę o kolejne etapy produkcji.

8. Zakres ochrony:

Proszę zaznaczyć czy chcą Państwo zastrzec zgłoszoną nazwę produktu rolnego lub artykułu spożywczego:

TAK

NIE

9. Etykietowanie:

Producenci wytwarzający produkt zgodnie ze specyfikacją mają prawo do używania poniższego symbolu graficznego oraz do umieszczenia na etykiecie napisu **”Gwarantowana Tradycyjna Specjalność”**.

Proszę zaznaczyć czy zamierzają Państwo używać:

Symbolu i napisu

Tylko symbolu

Tylko napisu

Napis oraz symbol nie będą wykorzystywane na etykiecie

10. Informacje dodatkowe:

--

11. Wykaz dokumentów dołączonych do wniosku:

Lp.	Nazwa dokumentu:

12. Streszczenie specyfikacji³⁾:

I. Dane wnioskodawcy:

1. Nazwa.
2. Siedziba i adres.
[Tel.]
[Faks]
[E-mail]
3. Skład: producenci/przetwórcy () inni ().

II. Specyfikacja:

1. Nazwa produktu rolnego lub artykułu spożywczego.
2. Rodzaj produktu lub artykułu spożywczego (zgodnie z ust. 2).
3. Charakterystyka produktu rolnego lub artykułu spożywczego.
5. Opis tradycyjnego charakteru produktu rolnego lub artykułu spożywczego.
6. Opis metody produkcji.
7. Opis przeprowadzanej kontroli oraz nazwa i adres jednostki kontrolnej lub jej oddziału.
8. Informacja, czy wnioskodawca ubiega się o ochronę nazwy.

³⁾ Jeżeli Komisja Europejska uzna, że wniosek spełnia wymagania dotyczące rejestracji, podejmuje decyzję o publikacji streszczenia specyfikacji w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich. Streszczenie specyfikacji nie powinno liczyć więcej niż 5 stron. Należy je opracować na podstawie informacji zawartych i dołączonych do wniosku. Zamieszcza się w nim wyłącznie podstawowe informacje.

WZÓR

WNIOSEK O ZMIANĘ SPECYFIKACJI CHRONIONEJ NAZWY POCHODZENIA LUB CHRONIONEGO OZNACZENIA GEOGRAFICZNEGO

I. Dane wnioskodawcy

1. Nazwa lub imię i nazwisko¹⁾:

2. Siedziba i adres lub miejsce zamieszkania i adres:

3. Adres do korespondencji:

Telefon:

Faks:

E-mail:

4. Imię i nazwisko osoby reprezentującej wnioskodawcę:

¹⁾ W wyjątkowych i uzasadnionych przypadkach o rejestrację nazwy może ubiegać się osoba fizyczna lub prawna, która jest jedynym producentem na określonym obszarze geograficznym w chwili składania wniosku. Musi ona jednak wykazać, że stosuje tylko autentyczne i niezmiennie metody lokalne oraz obszar geograficzny wykazuje cechy, które różnią się zasadniczo od cech obszarów sąsiednich lub produkt posiada cechy odróżniające go od produktów tej samej kategorii wytwarzanych na obszarach sąsiednich.

Wyrażam zgodę na przetwarzanie danych osobowych zawartych we wniosku o rejestrację, zgodnie z ustawą z dnia 29.08.1997r. o ochronie danych osobowych (Dz.U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.)

5. Data:

6. Podpis:

7. Skład:

Imiona i nazwiska oraz miejsca zamieszkania i adresy albo nazwy, siedziby i adresy członków grupy:	Proszę zaznaczyć czy członek grupy jest producentem, czy przetwórcą²⁾:

²⁾ Zgodnie z art. 5 ust. 1 rozporządzenia Rady nr 2081/92/EWG z dnia 14 lipca 1992 r. w sprawie nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych produktów rolnych i artykułów spożywczych, również inne zainteresowane osoby fizyczne i prawne mogą brać udział w pracach grupy. Z uwagi na to, należy przy podawaniu ich danych określić, na czym polega ich związek z produktem rolnym lub artykułem spożywczym.

II. SPECYFIKACJA

1. Nazwa produktu rolnego lub artykułu spożywczego:

--

2. Rodzaj ochrony:

- nazwa pochodzenia:

--

- oznaczenie geograficzne:

--

3. Rodzaj produktu rolnego lub artykułu spożywczego:

Proszę zaznaczyć krzyżykiem jedną z kategorii, do której należy produkt rolny lub artykuł spożywczy:

Produkty rolne wymienione w Traktacie ustanawiającym Wspólnotę Europejską, w Załączniku nr I:		
1.1.	Świeże mięso i podroby	
1.2.	Produkty mięsne (solone, wędzone, gotowane itp.)	
1.3.	Sery	
1.4.	Inne produkty zwierzęce (jajka, miód, produkty mleczne bez masła)	
1.5.	Oleje i tłuszcze (masło, margaryna, olej itp.)	
1.6.	Owoce, warzywa, zboża (przetworzone i nie)	
1.7.	Świeże ryby, małże, skorupiaki i produkty na bazie ryb	
1.8.	Inne produkty wymienione w załączniku I (przyprawy itp.)	
Artykuły spożywcze wymienione w rozporządzeniu Rady nr 2081/92/EWG, w załączniku nr I:		
2.1.	Piwo	
2.2.	Naturalne wody mineralne i wody źródlane	
2.3.	Napoje z ekstraktów roślinnych	
2.4.	Wyroby cukiernicze, chleb, ciasta, ciastka, herbatniki i inne wyroby piekarnicze	
2.5.	Naturalne gumy i żywice	
2.6.	Musztarda	
2.7.	Makarony	
Produkty rolne wymienione w rozporządzeniu Rady nr 2081/92/EWG, w załączniku nr II:		
3.1.	Siano	
3.2.	Olejki eteryczne	
3.3.	Korek	
3.4.	Koszenila	

3.5.	Kwiaty i rośliny ozdobne	☐
3.6.	Wełna	☐
3.7.	Wiklina	☐

4. Charakterystyka produktu rolnego lub artykułu spożywczego:

Opis:	Proszę opisać, w jaki sposób podane cechy odróżniają produkt rolny lub artykuł spożywczy od innych produktów lub artykułów, należących do tej samej kategorii lub do niego podobnych.
Wygląd:	
Kształt:	
Wielkość:	
Kolor:	
„Wrażenie w dotyku”:	
Smak:	
Wskaźniki mikrobiologiczne oraz chemiczne:	
Poziom zawartości alkoholu lub pH:	
Inne dodatkowe informacje:	

5. Obszar geograficzny:

Proszę określić obszar geograficzny oraz dołączyć mapę.

Czy surowce pochodzą ze określonego obszaru geograficznego?

TAK

NIE

Czy przetwarzanie surowców odbywa się na określonym obszarze geograficznym?

TAK

NIE

Czy przygotowanie produktu (np. krojenie, konfekcjonowanie) odbywa się na określonym obszarze geograficznym?

TAK

NIE

Czy wszystkie zwierzęta, mięso lub mleko użyte jako surowce przy wytworzeniu produktu rolnego lub artykułu spożywczego pochodzą z określonego obszaru geograficznego?

TAK

NIE

Jeżeli przynajmniej raz zaznaczone zostało **NIE**, proszę poniżej wyjaśnić dlaczego, oraz wymienić pozostałe obszary geograficzne, na których odbywa się którykolwiek z etapów produkcji.

--

Poniższe pola wypełnia **wyłącznie** osoba fizyczna lub prawna będąca jedynym producentem na określonym obszarze geograficznym:

Proszę podać:

Autentyczne i niezmiennie metody lokalne wytwarzania produktu rolnego lub artykułu spożywczego:	
Cechy, które zasadniczo odróżniają określony obszar geograficzny od obszarów sąsiednich:	
Cechy odróżniające produktu rolnego lub artykułu spożywczego:	

6. Surowce:

Lista surowców wykorzystanych do produkcji:	Proszę określić obszar, z którego pochodzą surowce:

7. Podstawowe informacje:

Proszę podać informacje dotyczące tradycji, pochodzenia oraz historii produktu rolnego lub artykułu spożywczego:

Proszę przedstawić historyczne, spotykane w literaturze lub innych materiałach źródłowych wzmianki dotyczące rejestrowanego produktu, np. stare etykiety, oznaczenia, cytaty z książek itp.:

Jeżeli ilustrowane informacje lub zdjęcia są dołączone do wniosku, proszę zaznaczyć.

Czy były jakieś istotne zmiany w sposobie wytwarzania w ciągu ostatnich lat?

TAK

NIE

Jeżeli **TAK** proszę wymienić.

--

8. Metoda produkcji:

Uwaga: Metoda produkcji **nie może** być utrzymywana w tajemnicy. Producenci nie należący do grupy, która złożyła wniosek o rejestrację mają prawo produkować i są uprawnieni do używania zarejestrowanej nazwy, jeżeli wykażą, że wytwarzają produkt rolny lub artykuł spożywczy zgodnie ze specyfikacją.

Proszę opisać wszystkie etapy wytworzenia produktu rolnego lub artykułu spożywczego łącznie z lokalnymi lub tradycyjnymi elementami metody produkcyjnej (techniki, umiejętności, narzędzia):

Etap 1 –

Etap 2 -

Etap 3 -

Etap 4 -

Etap 5 -

Etap 6 -

Etap 7 -

Jeżeli to konieczne proszę samodzielnie powiększyć tabelę o kolejne etapy produkcji.

9. Związek produktu rolnego lub artykułu spożywczego z obszarem geograficznym:

Proszę opisać, w jaki sposób cechy charakterystyczne produktu rolnego lub artykułu spożywczego są związane z określonym obszarem geograficznym:

10. Jednostka kontrolna:

Proszę o wskazanie jednostki kontrolnej, która będzie sprawdzać, czy produkt rolny lub artykuł spożywczy jest wytwarzany zgodnie ze specyfikacją.

Proszę wpisać dane jednostki kontrolnej.

**Nazwa jednostki
lub jej oddziału:**

Adres:

Kod pocztowy:

Numer telefonu (łącznie z

numerem kierunkowym):

Numer faksu (łącznie z numerem kierunkowym):

Proszę opisać działania kontrolne podejmowane dla poszczególnych etapów produkcji i częstotliwość dokonywanych działań kontrolnych.

Etap produkcji:	Częstotliwość i zakres działań kontrolnych:
Etap-1	
Etap-2	
Etap-3	
Etap-4	
Etap-5	
Etap-6	

Jeśli to konieczne proszę samodzielnie powiększyć tabelę o kolejne etapy produkcji.

11. Etykietowanie

Proszę wskazać, czy zarejestrowany produkt rolny lub artykuł spożywczy będzie oznaczony jednym z poniższych symboli?

TAK

NIE

12. Informacje dodatkowe:

--

13. Wykaz dokumentów dołączonych do wniosku:

Lp.	Nazwa dokumentu:

14. Streszczenie specyfikacji³⁾:

I. Dane wnioskodawcy:

1. Nazwa lub imię i nazwisko.
2. Siedziba i adres lub miejsce zamieszkania i adres.
[Tel.]
[Faks]
[E-mail]
3. Skład: producenci/przetwórcy () inni ().

II. Specyfikacja

1. Nazwa produktu rolnego lub artykułu spożywczego.
2. Rodzaj ochrony.
3. Rodzaj produktu rolnego lub artykułu spożywczego, (zgodnie z ust. 3).
4. Charakterystyka produktu rolnego lub artykułu spożywczego.
5. Obszar geograficzny.
6. Metoda produkcji.
7. Związek produktu rolnego lub artykułu spożywczego z obszarem geograficznym.
8. Opis przeprowadzanej kontroli oraz nazwa i adres jednostki kontrolnej lub jej oddziału.
9. Etykietowanie.

³⁾ Jeżeli Komisja Europejska uzna, że wniosek spełnia wymagania dotyczące rejestracji, podejmuje decyzję o publikacji streszczenia specyfikacji w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich. Streszczenie specyfikacji nie powinno liczyć więcej niż 5 stron. Należy je opracować na podstawie informacji zawartych i dołączonych do wniosku. Zamieszcza się w nim wyłącznie podstawowe informacje.

15. Zmiana specyfikacji:

Proszę zaznaczyć, który z produktów wniosku został zmieniony:

1. Rodzaj ochrony
2. Nazwa
3. Charakterystyka
4. Obszar geograficzny i związek z regionem
5. Dowód na pochodzenie produktu
6. Metoda produkcji
7. Inny

16. Wyjaśnienia dotyczące zmian specyfikacji:

Wprowadzona zmiana:	Powód wprowadzenia zmiany:

Jeżeli to konieczne proszę samodzielnie powiększyć tabelę.

15/08/tg

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 32 ustawy z dnia 2004 r. o rejestracji i ochronie nazw produktów rolnych i artykułów spożywczych oraz o zmianie innych ustaw (Dz. U. Nr , poz.).

Celem projektowanego rozporządzenia jest uporządkowanie sposobu przekazywania danych stanowiących podstawę do ubiegania się o nazwę pochodzenia, oznaczenie geograficzne albo nazwę o szczególnym charakterze, a także ubiegania się o zmianę specyfikacji chronionej nazwy pochodzenia oraz chronionego oznaczenia geograficznego.

Zgodnie z art. 8 ustawy, wniosek o rejestrację powinien zawierać: specyfikację, imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania i adres albo nazwę oraz siedzibę i adres wnioskodawcy, wskazanie osoby działającej w imieniu wnioskodawcy, wskazanie adresu do korespondencji wnioskodawcy, wskazanie kategorii produktu rolnego lub artykułu spożywczego, informację, czy wnioskodawca ubiega się o rejestrację nazwy pochodzenia, oznaczenia geograficznego lub nazwy o szczególnym charakterze produktu rolnego lub artykułu spożywczego, informację, czy wnioskodawca występuje o ochronę nazwy o szczególnym charakterze produktu rolnego lub artykułu spożywczego, informację dotyczącą zakresu i częstotliwości kontroli zgodności ze specyfikacją procesu produkcji produktu rolnego lub artykułu spożywczego, streszczenie specyfikacji, wykaz dokumentów dołączonych do wniosku o rejestrację.

Wzory wniosków zostały przygotowane zgodnie z wytycznymi Komisji Europejskiej. Z uwagi na różny charakter informacji podawanych we wniosku o rejestrację nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego, inny od informacji podawanych we wniosku o rejestrację nazwy o szczególnym charakterze, powstały dwa odmienne wzory dla wniosków o rejestrację tradycyjnych i regionalnych nazw produktów rolnych i artykułów spożywczych – jeden dotyczy rejestracji nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego, drugi - rejestracji nazw o szczególnym charakterze.

W związku z tym, że rozporządzenie Rady nr 2081/92/EWG przewiduje możliwość zmiany przez wnioskodawcę informacji podanych we wniosku, już po rejestracji nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego w Rejestrze Chronionych Nazw Pochodzenia i Oznaczeń Geograficznych, prowadzonym przez Komisję Europejską, został także przygotowany wzór wniosku o zmianę specyfikacji.

Projektowane rozporządzenie nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 i z 2004 r. Nr 65, poz. 597) i w związku z tym nie wymaga notyfikacji.

Ocena Skutków Regulacji:

Sytuacja i rozwój regionalny.

Przygotowanie odpowiednich wzorów formularzy wniosków o rejestrację nazw pochodzenia, oznaczeń geograficznych lub świadectw szczególnego charakteru, a także wniosków o zmianę specyfikacji zachęci producentów rolnych do składania tych wniosków. Wpłynie to na zainteresowanie problematyką produktów tradycyjnych i regionalnych, a w dłuższej perspektywie zaowocuje wzrostem aktywności gospodarczej w tym zakresie.

Wydaje się, że najchętniej korzystającym z instrumentów rejestracji i ochrony dla produktów regionalnych i tradycyjnych, a zatem z odpowiednich wzorów wniosków, powinni być producenci z regionów odległych, górzystych, gdyż najczęściej takie charakteryzują się dużą liczbą produktów wyjątkowych z uwagi na technikę wytworzenia lub pochodzenie

geograficzne. W późniejszym okresie należy oczekiwać chęci wyróżniania swoich produktów regionalnych lub tradycyjnych, także ze strony przedsiębiorców rolnych z innych obszarów Polski.

Projektowane rozporządzenie nie będzie mieć wpływu na dochody oraz wydatki budżetu i sektora publicznego, rynek pracy oraz konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

**ROZPORZĄDZNI
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾
z dnia2004 r.
w sprawie
stawek opłat za dokonanie czynności związanych z rejestracją nazw pochodzenia,
oznaczeń geograficznych oraz nazw o szczególnym charakterze**

Na podstawie art. 59 ustawy z dnia 2004 r. o rejestracji i ochronie nazw produktów rolnych i artykułów spożywczych oraz o zmianie innych ustaw (Dz. U. Nr , poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Określa się stawkę opłaty za dokonanie oceny:

- 1) wniosku o rejestrację;
- 2) zastrzeżenia do wniosku o rejestrację;
- 3) wniosku o zmianę specyfikacji;
- 4) sprzeciwu, o którym mowa w art. 33 ustawy z dnia.....o rejestracji i ochronie nazw produktów rolnych i artykułów spożywczych oraz o zmianie innych ustaw

- w wysokości 300 złotych.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rynki rolne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 134, poz. 1433).

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 59 ustawy z dnia 2004 r. o rejestracji i ochronie nazw produktów rolnych i artykułów spożywczych oraz o zmianie innych ustaw (Dz. U. Nr , poz.).

Zgodnie z art. 56 ustawy, opłaty pobiera się za dokonanie oceny wniosku o rejestrację, zastrzeżenia do wniosku o rejestrację, wniosku o zmianę specyfikacji oraz za ocenę sprzeciwu, o którym mowa w art. 33 ustawy o rejestracji i ochronie nazw produktów rolnych i artykułów spożywczych oraz o zmianie innych ustaw.

Stawka opłaty w wysokości 300 złotych została oszacowana na podstawie przewidywanych kosztów administracyjnych związanych z oceną ww. dokumentów. Ustalenie stawki na takim poziomie umożliwi częściową rekompensatę wszystkich ponoszonych wydatków bez nadmiernego obciążania producentów. Opłata ta nie powinna utrudniać rejestracji produktu tradycyjnego lub regionalnego.

Projektowane rozporządzenie nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 i z 2004 r. Nr 65, poz. 597) i w związku z tym nie wymaga notyfikacji.

Ocena Skutków Regulacji:

Dochody oraz wydatki budżetu i sektora publicznego.

Opłaty za ocenę wniosków o rejestrację, wniosków o zmianę specyfikacji, zastrzeżeń do wniosków o rejestrację oraz sprzeciwów, o których mowa w art. 33 ustawy o rejestracji i ochronie nazw produktów rolnych i artykułów spożywczych oraz o zmianie innych ustaw wpłyną na wzrost poziomu dochodów budżetowych.

Opłaty te, w kwocie 300 złotych, nie spowodują nadmiernych utrudnień w korzystaniu z rejestracji i ochrony regionalnych i tradycyjnych nazw produktów rolnych i artykułów spożywczych.

Szacuje się, iż rocznie będzie składanych około 15 wniosków. Biorąc pod uwagę ustaloną stawkę opłaty - rocznie rachunek dochodów budżetowych powinien wynosić 4500 złotych.

Projektowane rozporządzenie nie będzie mieć wpływu na rynek pracy, konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki oraz sytuację i rozwój regionalny.